

F-Mail Bericht

Van: [redacted] (DV/OAO) [redacted]@minfin.nl
Aan: Belastingplan Belastingplan.AFP@minfin.nl
CC: [redacted] (DV/OAO) [redacted]@minfin.nl
Verzonden: 02/08/2007 15:05:28
Ontvangen: (Geen Ontvangen Datum)
Onderwerp: RE: Belastingplan 2008 c.a.
Urgentie: (normal)

Bijlagen: Toelichting OFM 2003 020807.doc; OFM ongesplitst_gesplst.doc

Daste collega's,

Bijgaand de opmerkingen over de maatregelen in OFM / overdrachtbelasting (CZL en natuur).

In de wettekst enkele tekstuele aanpassingen op pagina 9
In de MvT enkele aanpassingen op de pagina's 8,9,12, 42 en 44

Succes ermee!

Groeten [redacted]

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Belastingplan
Verzonden: donderdag 2 augustus 2007 12:37
Aan: Medewerkers DG'Z; Belastingplan DGSEL; [redacted]
(HANDHAVINGSSBID); [redacted] (HANDHAVINGSSBID); [redacted]
(HANDHAVINGSSBID); [redacted] (WFEP); [redacted] (FEZ);
[redacted] (FEZ); [redacted] (FEZ)
Onderwerp: RE: Belastingplan 2008 c.a.

Daste collega's,

Bij deze, zoals aangekondigd, ofm 2008. Aanvullingen op wettekst of artikelsgewijze toelichting zij [redacted] | Algemeen doel bij [redacted] | Ofm de postbus natuurlijk. Verder geldt netzafas als onderstaand, behalve voor de deadline, eventuele opmerkingen op ofm 2008 graag vóór morgen 11h.

Veel succes!

-----Oorspronkelijk bericht-----

Van: Belastingplan
Verzonden: woensdag 1 augustus 2007 20:11
Aan: Medewerkers DG'Z; [redacted]@planet.nl; Belastingplan DGSEL; [redacted]

(HANDHAVINGSRF: EID): [] (HANDHAVINGSRF: EID): []
(HANDHAVINGSRF: EID): [] (AFEP): [] (FEZ);
[] (FEZ); [] (FEZ)
Onderwerp: Belastingplan 2008 c.a.

H Beste collega's,

Bijgaand een eerste proeve van het belastingplan 2008 en het milieupakket 2008.
OFM2008 volgt morgen. Veel dank voor de bijdragen en het tijdig aanleveren. Het is weer
een flink pakket en het ziet er nu al goed uit!

Will iedereen kijken of zijn of haar inbreng (goed) verwerkt is?

Graag jullie opmerkingen, aanvullingen etc. schriftelijk aanbrengen in de tekst als dat
mogelijk is. Als het veel is, dan graag het desbetreffende stukje er uit knippen en met
revisie aangeven wat moet worden gewijzigd. Aanvullingen op welke tekst of artikelsgewijze
toelichting op 2008 bij [] mp2008 bij [] Algemeen deel bij [] Of in de
postbus natuurlijk.

Er is zoals altijd een krappe deadline, namelijk donderdag 2 augustus, vóór 17.00 uur.
Vrijdag gaat namelijk een onderhandse versie naar de Raad van State.

Groet,

Na lbox

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Overige Fiscale Maatregelen 2008)

Memorie van toelichting

Inhoudsopgave

I. ALGEMEEN	3
Inleiding	3
1. Bevordering ondernemerschap	3
2. Aanpassing zeevaartregelingen	3
3. Invoering aanrijdingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen	3
4. Loonbelasting	4
4.1. Toepassing Jersiggehandicaptenkorting	4
4.2. Aanpassing doorbetaaldloonregeling	4
4.3. Voortzetting tijdelijke regeling (loon in, loon over)	4
5. Vereenvoudiging afschrijvingvermindering opuren en ontvakkingswerk	5
6. Dividendbelasting	7
6.1. Omzetting teuggesregeling in afschrijvingvermindering	7
6.2. Versoepeling vrijstelling inkoop eigen aandelen	8
7. Iithwiding vrijstelling kansspelbelasting prijswinnen	8
8. Overdrachtsbelasting	8
8.1. Bestrijding constructies aanreuzendezaak lichamelijkheid	8
8.2. Ubreiding vrijstelling natuur	12
9. Omzetbelasting	13
9.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten	13
9.2. Toepassing multatief voor luchtvaartuigen	17
10. Overgang naar een digitaal kunsvignet	14
11. Afschafing sportwettenvrijstelling in de grondwettelbelasting	18
12. Afschafing verlegging belastingplicht energiebelasting	18
13. Verkorting belastingtermijnen Algemeene wet inzake rijksbelastingen	18
14. Verbetering rechtbescherming inkomensafhankelijke regelingen	19
EU aspecten	19
Budgettaire aspecten	20
Uitvoeringskosten Belastingdienst	20

Gevolgen voor bedrijfsleven en burger.....	20
II. ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING	21

I. ALGEMEEN

Inleiding

PM

1. Bevordering ondernemerschap

PM verkoop

Voor ondernemers die voor eigen rekening en risico ondernemen wordt de MKB winstrijtelling verhoogd naar 11%.

Voor ondernemers die door tussenkomst van een vennootschap ondernemen worden de eerste en tweede schijf in de vennootschapsbelasting verlaagd en wordt het tarief in de tweede schijf verlaagd naar 23%.

2. Aanpassing zeevaartregelingen

Er wordt een drietal wijzigingen aangebracht met betrekking tot de tonnageheffing in de Wet inkomstenbelasting 2001 en de afdrachtvermindering zeevaart in de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de ziekteverzekeringen (WVZA). Deze regelingen worden op het punt van de term sleep- en hulpverleningswerkzaamheden en de definitie van het begrip zee gestroomlijnd en in overeenstemming gebracht met de richtsnoeren van de Europese Commissie. Daarnaast wordt de attractiviteit indering zeevaart van 40% van het loon van de in de EU en EER wonende zeevarende ook van toepassing als op grond van Europese recht een uitzondering geldt op de regel dat de zeevarende in het vliegland is verzekerd.

3. invoering aanwijzing bevoegdheid buitenlandse afnemen nut beoogde instellingen

In het Belastingplan 2008 is vastgelegd dat de verlijngslee van het regime voor algemeen nut beoogde instellingen (ANBI) met ingang van 1 januari 2008 wordt uitgebreid tot instellingen geregeld in de Europese Unie, de Nederlandse Antillen, Aruba of een aangewezen mogelijkheid. Kwalificatie als ANBI is van belang voor de giftenaftrek in de inkomstenbelasting en de kwijtschuldvergeving in de successiewet. Het is de bedoeling alleen die mogelijkheden aan te wijzen waarmee Nederland een verdrag heeft gesloten dat voorziet in de uitwisseling van informatie tussen de belastingadministraties van beide verdragspartners. Om te voorkomen dat thans kwalificerende instellingen die niet zijn geregeld in een EU lidstaat, de Nederlandse Antillen, Aruba of een aangewezen mogelijkheid na 1 januari 2008 per definitie buiten de doel vallen, wordt in een aanvullende aanwijzing mogelijkheid voor Onze Minister voorzien (deze aanvullende bevoegdheid bestaat ook onder het regime dat geldt tot 1 januari 2008). Om redenen van controle en handhaving kan de minister aanvullende voorwaarden op het niveau van de instelling stellen.

4. Loonbelasting

4.1. Toepassing jonggehandicaptenkorting

De toepassing van de jonggehandicaptenkorting in de loonbelasting wordt uitgeweid. Reden hiervoor is dat niet in alle gevallen al in de loonbelasting met deze korting rekening kan worden gehouden. De jonggehandicaptenkorting is bestemd voor personen die recht hebben op een uitkering op basis van de Wet arbeidsongeschiktheidsvorsening jonggehandicapten (WvJong). Slechts er recht op deze uitkering, maar wordt deze feitelijk niet uitgekend omdat de uitkeringsgerechtigde andere inkomsten geniet, dan kan de jonggehandicaptenkorting niet in de loonbelasting worden toegepast. Om te voorkomen dat de korting dan pas na afloop van het kalenderjaar in de inkomensbelasting kan worden vergolden, wordt de mogelijkheid in het leven geroepen om ook in deze situaties al in de loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting.

4.2. Aanpassing doorbetaaldconregeling

Door aanvaarding van het amendement De Nieuw tot Bitterlich wordt het loon van de directeur-grootaandeelhouder die enig werknemer is met ingang van 1 januari 2008 niet langer in de loonbelasting betrokken.¹ Het loon van deze directeur-grootaandeelhouders wordt rechtstreeks in de inkomensbelasting betrokken. Zonder nadere regelen zou deze wijziging onwenselijke gevolgen hebben voor een regeling die in de praktijk bekend staat als doorbetaaldconregeling of afgeschaalde loonregeling (een werknemer van werkgever A is uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B; werkgever B behoeft geen loonbelasting in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A). De onwenselijke gevolgen zouden zijn dat in situaties dat de directeur-grootaandeelhouder enig werknemer is, de doorbetaaldconregeling nooit meer van toepassing zou kunnen zijn. Omdat de doorbetaaldconregeling ook in deze situaties in een behoefte voorstelt (zie antwoord op Kamervragen over de sociale verzekeringspositie van directeurs-grootaandeelhouders), wordt voorgesteld dat de doorbetaaldconregeling ook in een dergelijke situatie van toepassing kan vinden.² Deze wijziging van de doorbetaaldconregeling geldt mutatis mutandis ook voor de premie werknemersverzekeringen.

4.3. Voorzetting tijdelijke regeling (loon in loon oer)

Loon wordt in beginsel toegerekend aan het tijdstipkwaar het is betaald. Omdat de administratieve systemen van sommige werkgevers anders waren ingericht en het niet was gewenst dat deze werkgevers hun administratie op korte termijn moesten aanpassen, is zij de inwerkingtreding van de Wet financiering sociale verzekeringen met betrekking tot het jaar 2000 geregeld dat werkgevers het in een bepaald tijdvak uitbetaalde loon onder voorwaarden mogen toerekenen aan de verstreken loontijdvakken waarop het loon betrekking heeft. Deze regeling is voor het jaar 2007 verlengd. Omdat voor een de initievelijke regeling meer informatie nodig is, wordt deze regeling ook voor het jaar 2008 verlengd.

¹ Kamerstukken II 2006/07, 30 894, nr. 12 (Hdrtak).

² Aanhangsel Handelingen I 2005/07, nr. 220.

5. Vereenvoudiging afdrachtvermindering spoor- en ontwikkelingswerk

Er wordt een aantal wijzigingen aangebracht ten behoeve van een verdere vereenvoudiging van de Wet bevordeling spoor- en ontwikkelingswerk (WB50). De WB50 is de verzamelaar voor de afdrachtvermindering spoor- en ontwikkelingswerk (S&O-afdrachtvermindering) in de Wet vermindering afdracht belasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) en de afrek- spoor- en ontwikkelingswerk in de Wet inkomstenbelasting 2001 (Wet IB 2001). De wijzigingen zien vooral op de berekening van het gemiddelde uurloon. Dit uurloon is, naast het aantal verrichte uren aan spoor- en ontwikkelingswerk, bepaald voor de hoogte van de toe te kennen afdrachtvermindering. Tot 2008 moest de S&O-inhoudingsplichtige een ingewikkelde loonberekening per werknemer maken. Thans geldt een overgangsregeling, waarbij het uurloon wordt gebaseerd op historische gegevens dan wel – bij afwezigheid daarvan – op een forfaitair bedrag.

In het Belastingplan 2007 is het voornemen aangekondigd om per 1 januari 2008 een vereenvoudigde berekeningswijze in te voeren. Die vereenvoudigde berekeningswijze is in het ondermavige versuorstel opgenomen, maar zal nog niet in werking kunnen treden per 1 januari 2008. Reden daarvoor is dat bij de vereenvoudigde berekeningswijze gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV). Voor de afdrachtvermindering over 2008 zou daarbij gebruik moeten worden gemaakt van gegevens over het jaar 2008. De polisadministratie is operationeel sinds 1 januari 2006. Echter, door diverse factoren ontbreken er op dit moment te veel gegevens in de polisadministratie over het kalenderjaar 2006 en is de kwaliteit van de beschikbare gegevens niet altijd voldoende. Op het moment van de ontwikkeling van de plannen voor de berekening van het gemiddelde uurloon voor de S&O-afdrachtvermindering waren deze starpt problemen niet voorseen. Hoewel in transitie hand aan wordt gewerkt om die problemen op te lossen, zal de polis per 1 januari 2008 nog niet voldoende op orde zijn om de voorgestelde vereenvoudigde berekeningswijze met ingang van die datum in te voeren. Daarom wordt voorgesteld om in ieder geval voor het jaar 2008 nog uit te gaan van de huidige overgangsregeling. Hiervoor is gekozen omdat deze regeling – hoewel dus wordt uitgegaan van gadaarde gegevens – eenvoudig is en bekend is bij S&O-inhoudingsplichtigen. Daarbij zal, omdat in de overgangsregeling moet worden uitgegaan van de S&O-lonen uit 2005, een indexatie worden toegepast. Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen spoor- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor zij over een S&O-verklaring beschikken, wordt voorgesteld het huidige tarief met ingang van 1 januari 2008 te verhogen van €28 naar €29 (het gemiddelde uurloon van alle S&O-inhoudingsplichtigen die geen gebruik maakten van het tarief in 2007).

Nieuwe berekeningswijze

De voorgestelde berekeningswijze waarbij gebruik wordt gemaakt van gegevens uit de polis zal in werking treden op een bij Koninklijk Decreet te bepalen tijdstip. Het S&O-uurloon zal worden berekend met behulp van gegevens zoals die op een bepaalde peildatum zijn opgenomen in de polisadministratie van het UWV. Het gaat daarbij om de (fiscale) lonen en de verloonde uren van de werknemers die S&O hebben verricht in het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de afdrachtvermindering betrekking heeft (S&O-referentiejaar).

Indien in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk is verricht voor een S&O-verklaring is afgegeven, zal overeenkomstig de huidige systematiek een forfaitair uurloon gelden. Dit forfaitaire uurloon bedraagt per 1 januari 2008 €29.

Ten behoeve van de nieuwe berekeningswijze zal het UWV gegevens uit de polis verstrekken aan de Minister van Economische Zaken (SenterNovem). De Belastingdienst zal op grond van een overeenkomst met het UWV aan het UWV de bevoegdheid verlenen om het fiscale loon (gegevens van de Belastingdienst) uit de polisadministratie (namens de Belastingdienst) te verstrekken aan de minister van Economische Zaken ten behoeve van de S&O-uurloonberekening. De voorgestelde regeling met betrekking tot de gegevensuitwisseling is voorgelegd aan het College Bescherming Persoonsgegevens en heeft het College geen aanleiding gegeven tot opmerkingen.

Met ingang van 1 januari 2008 wordt nog een aantal andere wijzigingen voorgesteld ter vereenvoudiging van de WBSO. Ten eerste gaat het om een verminderde frequentie van de mededelingsplicht voor de S&O-inhoudingsplichtige bij overschrijding van de marge (dat wil zeggen dat het daadwerkelijke aantal S&O-uren afwijkt van het voorgescreven aantal uren, waarvan de S&O-verklaring uitgaat en daarbij bepaalde marges worden overschreden) en, in samenhang daarmee, een verminderde frequentie voor de afgifte van een correctie-S&O-verklaring die volgt op een mededeling van de S&O-inhoudingsplichtige aan SenterNovem. Hierdoor wordt het maximale aantal (correctie)mededelingen van drie per kalenderjaar teruggebracht naar maximaal één. Daarnaast wordt, in verband met in de praktijk geboekte knelpunten, voorgesteld om de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aanpak voor de loonheffingen moet worden verwerkt, met een aansluitend vak te verlengen.

Verder wordt de medelingsplicht gecreëerd om bij ministeriële regeling de S&O-inhoudingsplichtige te verplichten tot het op elektronische wijze indienen van de aanvraag en de mededeling. Dit sluit aan bij de verdere digitalisering van de maatschappij en leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door SenterNovem van benodigde gegevens.

Tot slot wordt voorgesteld om de mededelingstermijn bij de S&O-afrek in de inkomstenbelasting in geval van besteding van minder dan 500 uren aan speur- en ontwikkelingswerk te verlengen met een maand. Deze termijn wordt daarmee in overeenstemming gebracht met de mededelingstermijn voor de S&O-inhoudingsplichtige in geval van margetoetswijziging bij de S&O-afreksvermindering.

Budgettaire gevolgen

De voorgestelde berekeningswijze van het gemiddelde uurloon voor 2008 leidt tot een budgettaire derving van €7 miljoen. Daarvan wordt €4 miljoen veroorzaakt door de indexatie van het gemiddelde uurloon 2005 met 2% (eenmalig in 2008) en €3 miljoen door de verhoging van het forfaitaire uurloon van €28 naar €29 (structuureff.) (FNI delking).

De voorgestelde berekeningswijze voor het gemiddelde uurloon met behulp van polis (inwerkingtreding bij KB) leidt tot een structurele derving van €14 miljoen. Dit wordt veroorzaakt doordat in de voorgestelde berekening wordt uitgegaan van een standaard aantal verlofuren van 15% van het aantal verloofde uren, terwijl tot de inwerkingtreding van de plannen met de polis wordt

uitgegaan van een lager vastgesteld standaard aantal verlofuren, of van het werkelijke aantal verlofuren. Het gemiddelde aantal werkelijke verlofuren ligt tussen de 10 en 12%.

Het dekking (voor 17 miljoen studiumreel).

6. Dividendbelasting

6.1. Omzetting teruggaafregeling in afdrachtvermindering

Een inhoudingsplichtige die voor de vennootschapsbelasting als fiscale beleggingsinstelling is aangemerkt, is voor die belasting op dervoetpen aan een nulprocenttarief. Een van de voorwaarden om voor dat tarief in aanmerking te komen, is dat de beleggingsinstelling haar winst (bijvoorbeeld dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeert aan haar aandeelhouders. Op die uitkering moet Nederlandse dividendbelasting worden ingehouden, zodat heffing over de winst van de beleggingsinstelling is geëenborgd.

Een beleggingsinstelling die dividend ontvangt op haar belegging in een Nederlandse vennootschap kan de Nederlandse dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, verrekenen met de door haar verschuldigde vennootschapsbelasting. In verband met het nulprocenttarief is de door de beleggingsinstelling verschuldigde vennootschapsbelasting nihil, waardoor de aanslag feitelijk resulteert in een teruggaaf van de ten laste van de instelling ingehouden dividendbelasting. De aanslag vennootschapsbelasting kan worden vastgesteld tot drie jaren na afloop van het boekjaar, terwijl de belastinginstelling al binnen acht maanden na afloop van het boekjaar aan haar uitkeeringsverplichting moet voldoen. Daarom is in artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1900 de mogelijkheid opgenomen dat een beleggingsinstelling de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden, al op een eerder tijdstip kan terugvorderen.

Per 1 augustus 2007 is artikel 28 van de Wet Vpb 1969 zodanig gewijzigd (Sb. 2007, 285) dat ook in het buitenland gevestigde vennootschappen met een Nederlandse vaste inrichting onder voorwaarden als beleggingsinstelling kunnen worden aangemerkt. Dat heeft tot gevolg dat de gelijk buitenlandse vennootschappen op de voet van genoemd artikel 10 origineel recht krijgen op teruggaaf van Nederlandse dividendbelasting. Hierdoor gaat feitelijk een Nederlandse belastingclaim op Nederlandse binnenwinsten. Rijk de beleggingsinstelling wordt namelijk vanwege het nulprocenttarief geen vennootschapsbelasting geheven over de winst van de vaste inrichting. Daarnaast kan geen Nederlandse dividendbelasting worden geheven bij uitdeling, omdat de beleggingsinstelling niet in Nederland is gevestigd.

Om de budgettaire impact hiervan te beperken, wordt voorgesteld om de huidige teruggaafregeling van artikel 10 om te zetten in een afdrachtvermindering hinnen de dividendbelasting. De voorgestelde afdrachtvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de door haar af te dragen dividendbelasting een vermindering mag toepassen ter grootte van de dividendbelasting die ten laste van haar is ingehouden. Om geen onderscheid te maken met ten laste van de fiscale beleggingsinstelling ingehouden en drukende buitenlandse bronbelasting, zal ook deze volledig in aanmerking kunnen worden genomen bij de berekening van de afdrachtvermindering. De huidige regeling inzake terugbetaling voor buitenlandse bronheffingen kan daarmee komen te vervallen. Daarmee wordt tevens de aanleiding voor de procedure voor het Hof van Justitie van de Europese

Gemeenschappen in de zaak C-194/02 (Orange European Smallcap Fund) weggenomen. De budgettaire deriving van de in dit voorstel opgenomen aldachtvermindering bedraagt jaarlijks circa 10 miljoen. Maar staat tegenover dat een toekomstige budgettaire deriving als gevolg van een ruimere toepassing van de terugaafhogeling dividendbelasting wordt voorkomen.

6.2. *Varcepeling vrijstelling inkoop eigen aandelen*

In de Wet op de dividendbelasting 1965 is een vrijstelling opgenomen, die inhoudt dat beurogenoteerde ondernemingen onder voorwaarden en binnen een bepaalde limiet on belaat aandelen kunnen inkoop. De limiet is, zodanig geformuleerd dat, bij overschrijding van de limiet de vrijstelling vervalt, dus ook voorhet gedeelte van de inkoop of een anders inkoop van het jaar dat blijft binnen de limiet. In de praktijk wordt dit als knellend ervaren. Daarom wordt voorgesteld een inkoop, ter mika van maximaal regulier dividendbelasting wordt ingehouden, niet mee te tellen bij de beoordeling of de limiet is overschreden en de son die op overtreding van de limiet alleen van toepassing te laten zijn op het bedrag van de overschrijding in plaats van op het gehele bedrag van de inkoop.

7. *Uitbroiding vrijstelling kansspelbelasting prijz vragen*

Deze wijziging geeft uitvoering aan een toezegging van de staatssecretaris van Financiën naar aanleiding van Kamervragen over het opleveren van een naheffingsaanslag kansspelbelasting in verband met de zogenaamde "Zeeuwse millieuprijs".¹ Voorgesteld wordt ook prijzen die zijn toegekend voor prestaties die het algemeen maatschappelijk belang dienen, als uitzonderingscategorie voor de kansspelbelasting aan te merken. Tevens wordt vastgelegd dat zij de beoordeling cfeen prijz vraag als kansspel moet worden aanoemerkt de aard van de prestaties bepalend is en niet aard van de deelnemers.

8. *Overdrachtsbelasting*

8.1. *Bestijding constructies onroerende zaaklichamen*

De overdrachtsbelasting beoogt de verkrijging van onroerende zaken in de belastingheffing te betrekken. Onder omstandigheden worden bepaalde aandelen gelijkgesteld met in Nederland gelegen onroerende zaken. Het doel hiervan is enerzijds te voorkomen dat door middel van het tussenschikken van rechtspersonen de heffing van overdrachtsbelasting wordt ontgaan en anderzijds om het in wezen gelijke ook fiscaal gelijk te behandelen door een meer economische benadering.

De verkrijging van aandelen is slechts belast, indien aan de volgende drie cumulatieve voorwaarden wordt voldaan:

- 1) Een lichaam met een in aandelen verdeeld kapitaal (vennootschap) kwijlfoert als een onroerende zaaklichaam (OZL). Dat wil zeggen dat de bezittingen van een vennootschap voor

¹ Aanhangsel Handelingen I 2005/07, nr. 1240.

ten minste 70% uit in Nederland gelegen onroerende zaken of rechten daarop bestaan (bezietsie). Voor de bepaling of voldaan wordt aan de bezietsie worden aandelen die een vennootschap in een OZL heeft, gelijkgesteld met onroerende zaken en wordt een dergelijke deelneming in beginsel meegeteld voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer. Als de deelneming uit minimaal een derde nominaal geplaatst aandelenkapitaal bestaat, worden alle schulden en schulden van deze deelneming naar rato toegerekend aan de moedervennootschap (consolidatiebezietsie).

- 2) De vennootschap beoogt het verkrijgen, vervreemden of exploiteren van Nederlandse onroerende zaken, of rechten waarvan de zij onervroren.
- 3) De verkrijger van de aandelen krijgt niet vormt een substantieel belang in het geplaatste aandelenkapitaal van het OZL. Alleenlijk of de verkrijger een lichaam of natuurlijk persoon is gelden hier andere criteria voor. De criteria van dit belang zijn ontleend aan de tot 1997 geldende aansienlijk belangregeling in de inkomstenbelasting. Gemakshalve wordt daarvan hierna in de toelichting gesproken over het "aansienlijk belang" om het substantieel belang te duiden.

Uit de toelichtingdienst is geconstateerd dat de heffing van overdrachtsbelasting bij de handel in aandelen van OZL's wordt ontlopen. De geconstateerde constructies maken allemaal gebruik van het gegeven dat voor het bepalen van het al dan niet voldoen aan de aansienlijkbelangseis en de consolidatiebezietsie onderscheid wordt gemaakt tussen aandelen met verschillende rechten (soort aandelen).

Met het oog op de verkoop van de aandelen in een OZL wordt bij dergelijke constructies het aandelenkapitaal van het OZL vergeet met soort aandelen. Het aandelenkapitaal wordt zo vormgegeven dat de oorspronkelijke gewone aandelen, die het daadwerkelijk belang in de vennootschap (eens onroerende zaken) vertegenwoordigen, na de aandelenemissie minder dan een derde van het totale geplaatste aandelenpakket uitmaken. De resterende twee derde van de aandelen zijn vervolgens aandelen van het soort dat niet of nauwelijks recht geeft op of zeggenschap heeft over de onroerende zaken van de vennootschap en veelal slechts recht geeft op een vaste vergoeding voor het ter beschikking gestelde kapitaal. Vervolgens wordt het pakket aandelen verkocht dat het daadwerkelijk belang in de vennootschap vertegenwoordigt. Aangezien niet wordt voldaan aan de aansienlijkbelangseis is geen overdrachtsbelasting verschuldigd, terwijl de koper wel het volledige belang in de vennootschap krijgt.

Vennootschap

Een OZL heeft een totaal geplaatst aandelenkapitaal van €18.000.000 gewone aandelen (€8 stukwaarde van €1.000 nominaal), bezit een onroerende zaak van € 1.000.000 en is verder volledig met vreemd vermogen gefinancierd. Bij een verkrijging van de 10 gewone aandelen wordt voldaan aan de aansienlijkbelangseis en is overdrachtsbelasting verschuldigd over de waarde van de onroerende zaak. Om de heffing van overdrachtsbelasting te ontlopen wordt vanuit een de verkrijging van de aandelen het aandelenkapitaal omgevormd tot 2 verschillen de soorten aandelen. De 10 gewone aandelen, die de volledige zeggenschap hebben en recht geven op de volledige waardeontwikkeling

van de onroerende zaak, worden omgevormd tot aandelen type A. Vervolgens worden aandelen van het type D (54 stuks van €1.000 nominaal) uitgegeven die slechts recht geven op 2% vergoeding over het ter beschikking gestelde kapitaal. De aandelen van het type B kunnen economisch worden gelijkgesteld met een geldlening. Als nu de aandelen van het type A worden verkregen, wordt niet langer voldaan aan de eisen voor gelijkbelangen en zou geen overdrachtsbelasting verschuldigd zijn ondanks dat de volledige zeggenschap over en verantwoordelijkheid van de onroerende zaak wordt verkregen.

Het voorgaande kan eveneens toepassing vinden om de consolidatie-els, en in het verlengde daarvan, de herstructurering te illustreren. Bij een pakket van minder dan een derde van de aandelen worden de aandelen in het dochter-OZL immers niet geconsolideerd, maar wordt de waarde van de deelneming alleen meegeteld voor de waarde van de aandelen in het economische verkeer. Indien een dergelijke dochter-OZL met vreemd vermogen is gefinancierd, zijn de aandelen in aanmerking te nemen voor de onderliggende onroerende zaken. Hierdoor wordt de deelneming voor slechts een fractie van de daadwerkelijke waarde meegeteld voor de berekening van de moeder vennootschap. Gevolg is dat de moeder vennootschap niet kwalificeert als OZL waardoor de verkrijging van de aandelen in de moeder vennootschap zonder heffing van overdrachtsbelasting kan plaatsvinden. Uitkomsten onroerende zaken er wel meer dan een derde deel van het daadwerkelijke belang in de onroerende zaken van de dochter vennootschap wordt verkregen.

Voorbeeld II

De uitgangssituatie is hetzelfde als in voorbeeld I met dien verstande dat de aandelen in het OZL (dochter) volledig worden gehouden door een andere vennootschap (moeder). De moeder vennootschap heeft naast de deelneming in het OZL slechts kas geld ten bedrage van €1.000. Doordat de moeder vennootschap 100% van de aandelen in het OZL heeft wordt voldaan aan de consolidatie- en bezitsels. De moeder vennootschap kwalificeert hiendoor als OZL. Een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen in de moeder vennootschap heeft heffing van overdrachtsbelasting tot gevolg. Vervolgens wordt op gelijke wijze als in voorbeeld I het aandelenkapitaal van het dochter-OZL omgevormd tot soort aandelen A en B. De soort aandelen B, die economisch vergelijkbaar zijn met een lening, worden aan derden uitgegeven. Zolang een dergelijke verkrijging uit minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bestaat, is deze onbelast. Het pakket aandelen van het type A, dat de volledige zeggenschap heeft en recht geeft op de verantwoordelijkheid van de onroerende zaak, blijft in handen van de moeder vennootschap. Aangezien de moeder vennootschap minder dan een derde van het geplaatste aandelenkapitaal bezit (18 aandelen A = 25%) vindt er geen consolidatie plaats. De moeder vennootschap kwalificeert hiendoor niet langer als OZL, zodat de aandelen na de retroactieve periode van 1 jaar zonder heffing kunnen worden verkregen.

Aanpak van constructies met soort aandelen

Artikel 4 WvR en de daarbij behorende lagere regelgeving worden dusdanig aangepast dat er recht wordt gedaan aan de oorspronkelijke bedoeling van de wetgever, namelijk dat de verkrijging van een

aanmerkelijk belang in een OZL belast is. Hierdoor wordt de koppeling aan het geplaatste aandelenkapitaal van de aanmerkelijkbelangen en de consolidatie-eis in het verlengde daarvan de bezitsreis losgelaten. Door het belang voortaan materieel te bepalen wordt voorkomen dat de belastingheffing wordt gefustroerd door op gekunstelde wijze het geplaatste aandelenkapitaal te vergroten met aandelen die in vrijwel geen enkele (economische) relatie staan tot de onroerende zaken in het OZL.

Aandelen in een OZL worden belast tegen de waarde van de onroerende zaken die door deze aandelen worden vertegenwoordigd. Het genoemde artikel werd tot dusver zo uitgelegd dat aansluiting moest worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal. Door voortaan in artikel 4 WBR aansluiting te zoeken bij het daadwerkelijke belang in het OZL, heeft deze uitleg haar belang verloren. Voor de maatstaf van heffing dient voortaan eveneens aansluiting te worden gezocht bij het daadwerkelijke belang dat de aandelen vertegenwoordigen in de vennootschap. Het aandeel in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet doorslaggevend. De resolutie van 22 november 1995, nr. 139, waarin wordt aangegeven dat voor de toepassing van artikel 4 WBR geen onderscheid wordt gemaakt tussen soort aandelen, heeft den ook haar belang verloren en zal worden ingetrokken.

Na inwerkingtreding van dit wetsvoorstel werken de eerder gegeven voorbeelden als volgt uit. In beide voorbeelden vertegenwoordigen de aandelen van het type A het volledige belang in het OZL. De aandelen van het type B kunnen economisch gelijk worden gesteld met een gekleining. Door de voorgestelde aanpassing is een verkrijging van een derde gedeelte van de aandelen type A belaat. Aangezien de aandelen van het type B geen materieel belang hebben in de onroerende zaken van het OZL is een verkrijging daarvan niet belast, ongeacht hoeveel van deze aandelen wordt verkregen. Voor de maatstaf van heffing heeft dit tot gevolg dat bij een verkrijging van een derde gedeelte van het type aandeel A overdrachtsbelasting verschuldigd is ten bedrage van €20.000 ($6\% \times 1/3 \times € 900.000$). In voorbeeld II heeft de moeder vennootschap middels de aandelen A meer dan een derde gedeelte belang in het dochter-OZL, zodat volaan wordt aan de consolidatie- en bezitsreis. Een verkrijging van een derde belang in de moeder vennootschap is eveneens belast met €20.000 overdrachtsbelasting.

PM Budgetleer

8.2. Uitbreiding vrijstelling natuur

Bij de behandeling in de Tweede Kamer van de uitbreiding van de vrijstelling voor de verkrijging van bedrijven stug gekultiveerde natuurgrond is door de toenmalige minister van Financiën toegezegd te herzien of deze vrijstelling verder kan worden uitgebreid met de verkrijging van natuurgrond.⁴

Voor de aanschatting van natuurgrond bestaan al diverse vrijstellingen van overdrachtsbelasting. Alereerst is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging door Staatsbosbeheer. Dit is een op

⁴ Kamerstukken II 2005/07, 30 943, nr. 5, blz. 9.

zichzelfstaande vrijstelling, die opgenomen is in de WBR bij de verzelfstandiging van Staatsbosbeheer.⁵ In de Natuurschoonwet 1920 (NSW) is een vrijstelling opgenomen voor de verkrijging van een landgoed. Hierbij gelden specifieke voorwaarden. Onder andere is vereist dat de verkrijgende rechtspersoon naar het oordeel van de minister van Financiën de instandhouding van één of meer landgoederen als hoofddoel moet hebben. Organisaties als Vereniging Natuurmonumenten hebben namens de belastingen en kunnen daarom niet dalen in deze vrijstelling. Daarnaast bestaat een tweetal beleidsbesluiten op grond waarvan een rechtspersoon die zich het behoud van natuurschoon ten doel stelt, vrij van overdrachtsbelasting natuurschoon en bepaalde opstallen – die niet aangemerkt kunnen worden als landgoed in zin van de NSW – kan verkrijgen. Deze beleidsbesluiten zijn deels met name gericht op organisaties als Vereniging Natuurmonumenten en de Provinciale Landschappen tegenwoordig komen.

Gelet op het vorenstaande wordt een wijziging voorgesteld in de vrijstellingen van overdrachtsbelasting voor de verkrijging van natuurgrond. Het voorstel bevat een tweetal elementen. Er wordt een nieuwe vrijstelling in de WBR gecreëerd en de vrijstelling in de NSW wordt dusdanig vernieuwd dat de vrijstelling voortaan is gekoppeld aan de kwalificatie van het verkregen als landgoed. Uiteindelijk wordt de verkrijging van één of meer landgoederen ten doel moet hebben, komt te vervallen. Met een algehele vrijstelling voor natuurgrond en een vernieuwing in de NSW vervalt de noodzaak tot handhaving van de eerder genoemde beleidsbesluiten. Met ingang van de inwerkingtreding van dit wetsvoorstel zullen deze ook ingetrokken.⁶

In de PVb-K komt een algemene vrijstelling voor natuurgrond. Onder natuurgrond wordt verstaan natuurfeiten en grond bezet met houtopstanden, als bedoeld in het Rangschikingsbesluit NSW. Voorts geldt de voorwaarde dat de inrichting en het beheer geheel of grotendeels geheel (80% of meer) duurzaam zijn afgestemd op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. Stadsparken, plantsoenen, e.d. worden niet als natuurgrond aangemerkt, evenals als tuinen e.d. behorend bij een woning. De vrijstelling is alleen van toepassing indien de verkregen natuurgrond gedurende tien jaar als zodanig in stand wordt gehouden. Indien binnen tien jaar na de verkrijging geen sprake meer is van natuurgrond komt de eerder verkregen vrijstelling te vervallen. Deze voorwaarde is opgenomen om oneigenlijk gebruik te voorkomen. De overdrachtaan een derde binnen de tienjaartermijn behoeft de eerder verkregen vrijstelling te beïnvloeden niet aan te betalen, de overdrager is wel alsnog belasting verschuldigd als bij zijn opvolger niet langer sprake is van natuurgrond. Ook bij de verkrijging van verpachte natuurgrond is de vrijstelling van toepassing, mits gedurende tien jaar sprake blijft van natuurgrond. Hetzelfde geldt voor natuurgrond waarbij sprake is van rechten van erfpacht of beklemming daarop. Ingeval natuurgrond binnen de tienjaartermijn met gebruikmaking van de vrijstelling feitelijk als cultuurgrond wordt gebruikt, komt de eerder verkregen natuurgrondvrijstelling niet te vervallen.

⁵ Wet verzelfstandiging Staatsbosbeheer.

⁶ Het betreft punt 16 van de Resolutie van 27 december 1988, nr. 18 (S&O 4) en de hierbij behorende mededeling van de staatssecretaris van Financiën van 26 augustus 1991, nr. VB 8113/91.

9. Omzetbelasting

9.1. Aanpassing vrijstelling medische diensten

De jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJEG) over de reikwijdte van de BTW-vrijstelling voor (para)medische diensten noopt op een drietal punten tot een beperking respectievelijk herijking van de vrijstelling voor medische diensten:

- a. de vrijstelling voor medische diensten wordt niet met het oog op richtlijnconformiteit beperkt tot de gezondheidskundige verzorging van de mens;
- b. ter versterking van een juiste en rechtvaardige toepassing in Nederland van de en/of formele en/of materiele beperkte medische vrijstelling, dient de (para)medische zorgverlener voor zijn werkzaamheden op het gebied van de gezondheidskundige verzorging van de mens, te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg;
- c. de vrijstelling voor de levering van tandprothesen wordt niet met het oog op richtlijnconformiteit beperkt tot de levering van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici.

Ad a. Gezondheidskundige verzorging van de mens

Deze beperking, voortvloeiend uit de jurisprudentie van het HvJEG, werd eerder voorgesteld en toegevoegd in het bilie Tweede Kamer der Staten-Generaal aanhangige wetsvoorstel 30 091.¹ Nu de behandeling van dat wetsvoorstel door de Kamer voortdurend, in afwachting van nadere jurisprudentie, op verzoek van de toenmalige minister van Financiën is aangehouden², wordt voorgesteld de onderhavige beperking van de onder de Wet OB van toepassing zijnde medische vrijstelling over te hevelen naar het betreffende wetsvoorstel. De hierna terzake gegeven toelichting is in hoofdzaak ontleend aan de memorie van toelichting bij wetsvoorstel 30 061.

In november 2003 heeft het HvJEG een aantal arresten gewezen over de reikwijdte van de BTW-vrijstelling voor medische prestaties in de Zesde Richtlijn.³ Deze arresten zijn omkerkt van belang onder het regime van de BTW-richtlijn 2006⁴ die de Zesde Richtlijn in de plaats is gekomen. In deze arresten wordt meer duidelijkheid verschaft over het antwoord op de vraag welke activiteiten worden aangemerkt als gezondheidskundige verzorging van de mens en mitiden zijn vrijgesteld van de heffing van BTW. Uit eerdere jurisprudentie was al duidelijk gebleven dat de toepassing van de medische vrijstelling in de Zesde Richtlijn – en daarmee nu in de BTW-richtlijn 2006 – in ieder geval gebonden is aan twee voorwaarden. Ten eerste moet het doel van de dienst de bescherming van de gezondheid betreffen (juridisch instandhouding of herstel ervan) en ten tweede dient dit mogelijke therapeutische doel verwezenlijkt te worden door een persoon (ongeacht de rechtsvorm) met de vereiste beroepskwalificaties. Het doel van een dienst is dus bepalend voor de toepassing van de

¹ Voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 in verband met de aanpak van constructies met betrekking tot onroerende zaken alsmede in verband met een aanpassing op andere onderdelen (Kamerstukken II 2006/07, 30 091, nr. 2, en 3).

² Kamerstukken II 2005/06, 30 091, nr. 10.

³ Richtlijn nr. 77/388/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgeving der Lid-Staten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uitkomst grondslag (PUEG L 145).

vrijstelling. Deze uitleg van de medische vrijstelling volgt uit het arrest van het HvJEG van 20 november 2003, C-212/01 (Margarete Unterperfinger): in deze zaak wordt expliciet vermeld dat medische keuringen die worden verricht om derden in staat te stellen een beslissing te nemen en hieraan rechtsgevolgen te verbinden (in casu over een invaliditeitsuitkering), niet vallen onder de medische vrijstelling. In een dergelijk geval ziet het voornaamste doel namelijk niet op de bescherming van de gezondheid van de onderzochte persoon.

In het arrest van 20 november 2003, C-307/01 (Feller d'Ambrunenti) worden voorbeelden van specifieke activiteiten van een arts beoordeeld aan het HvJEG voorgelegd. Ook in deze zaak is bepaald dat alleen diensten die hoofdzakelijk tot doel hebben om de gezondheid van de betrokken persoon te beschermen, vallen onder de vrijstelling. Ze valt dus bijvoorbeeld niet onder de medische vrijstelling: de afgifte van een medische verklaring voor de toelating van een congresorganisatie, of het verrichten van medische onderzoeken met het oog op een medisch rapport ter zake van medische aansprakelijkheid, medische beroepsbaten en schadevergoeding.

De medische vrijstelling zoals thans geïmplementeerd in artikel 11, eerste lid, onder d) g, onder 1^o, van de Wet OB kent niet de voorwaarde van het voornemen de therapeutische doel (lees: de gezondheidskundige verzorging van de mens).

De Wet LB heeft de uitoefening van de vrijstelling wettelijk gekoppeld aan de beroepen waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet BIG, maar geeft geen omschrijving van de desbetreffende medische diensten en kent daardoor niet expliciet de beperking dat het moet gaan om de gezondheidskundige verzorging van de mens. De Wet OB heeft op dit gebied zodoende een andere, ruimere, rolruimte dan de BTW-richtlijn 2006. Dit betekent eerder meer dan bepaald: activiteiten die volgens het HvJEG niet vallen onder de medische vrijstelling, onder de Wet OB wel onder de vrijstelling vallen. Een nadrukkelijke wettelijke koppeling van de vrijstelling aan de gezondheidskundige verzorging van de mens is thans geboden.

Door deze wijziging van de medische vrijstelling zullen bepaalde (para)medici die thans alleen vrijgestelde prestaties verrichten, tevens belaste prestaties gaan verrichten.

Ad b. (Para)medici dienen op het verrichten van hun specifieke werkzaamheden, gerichte opleidingen te hebben afgerond als omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg

Het HvJEG heeft in 2006 arrest gewezen in een tweetal (gevoegde) zaken waarin de Hoge Raad in 2004 aan het Hof prejudiciële vragen had gesteld over doel en strekking van de medische vrijstelling.¹¹ De centrale vraag van de Hoge Raad in deze gevallen was toegespitst op de verduidelijking in de medische vrijstelling van de Wet OB naar de vorm van de Wet BIG. Het arrest berispt dat deze verduidelijking is toegestaan.

Het HvJEG heeft ook – in rechtspraak 37 – toegespitst op paramedische beroepen – hetgeen het voornemen de gezondheidskundige verzorging van de mens heeft gestreeld in het arrest van 10 september

¹¹ Richtlijn nr. 2000/112/EG van de Raad van de Europese Unie van 20 november 2000 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van opleiding over de toevoeging van de (P)EU, 347.

¹² HvJEG, 27 april 2005, C-443/04 (Soltevel) en C-444/04 (Van den Hout Van Eijndhoven).

2002, C-141/00 (Kegler), namelijk dat de in artikel 12, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn opgenomen voorwaarde dat de gezondheidskundige verzorging van de mens plaatsvindt in het kader van de uitoefening van (para)medische beroepen als door de betrokken lidstaat omschreven, beoogt te garanderen dat de vrijstelling alleen geldt voor gezondheidskundige verzorging van de mens door zorgverleners met de vereiste beroepskwalificaties. Het HvJ EG vervolgt: "Niet alle gezondheidskundige verzorging van de mens valt dus onder de vrijstelling, daar die vrijstelling alleen betrekking heeft op gezondheidskundige verzorging die, veeft op de beroepsopleiding van de zorgverleners, voldoende kwaliteitsniveau heeft."

Daarbij dient volgens het HvJ EG in voorkomend geval ook het beginsel van de fiscale neutraliteit in acht te worden genomen.

De BTW-richtlijn 2006 en het hieraan de orde zijnde amendement bieden alle ruimte om het door het HvJ EG bedoelde kwaliteitsniveau – waar mogelijk – van overtuigingswege te doen vaststellen. In de Nederlandse verhoudingen is de Wet BIG het daartoe geleigende instrument. In recente Nederlandse jurisprudentie¹² heeft de rechter – omdat de huidige medische vrijstelling van de Wet OB ook door beroepsbeoefenaren verrichte diensten vrijstelt welke niet bij of krachtens de Wet BIG worden gereguleerd – de werkzaamheden van een twicel oast opeten, respectievelijk van een chirpactor, met toepassing van het beginsel van de fiscale neutraliteit eveneens gerangschikt onder de medische vrijstelling van de Wet OB. Dit geeft naar onze mening aanleiding de niet-fiscale kwaliteitsnorm die in de bestaende vrijstelling in de Wet OB naar de Wet BIG besloten ligt, te herijken. De bedoelde herijking komt in het inoervolde dit wetsvoorstel te wijdoen artikel 11, eerste lid, onderdeel a, onder 1^a, van de Wet OB tot uitdrukking in de voorwaarde dat de hier bedoelde gezondheidskundige verzorging van de mens alleen is vrijgesteld van omzettebelasting indien de desbetreffende werkzaamheden worden uitgevoerd door medische of paramedische beroepsbeoefenaren die een op het verrichten van die specifieke werkzaamheden gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor de eisen worden omschreven in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG. Aldaas is verzekerd dat de vrijgestelde diensten van deze beroepsbeoefenaren aan het voor die (para)medische diensten in Nederland noodzakelijk gestelde kwaliteitsniveau voldoen.

Als gevolg van de herijking zullen de werkzaamheden van athenpaten en chiropractoren met ingang van 1 januari 2008 niet langer van omzettebelasting zijn vrijgesteld nu vanaf die datum handelingen, uitgevoerd door artsen of andere beroepsbeoefenaren in de zin van de Wet BIG, die met bedoelde werkzaamheden overeenkomen, eveneens in de heffing van omzettebelasting worden betrokken. Ook andere thans vrijgestelde diensten van beroepsbeoefenaren in de zin van de Wet BIG waarvoor de opleidingseisen niet vastliggen in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG, vallen met ingang van 1 januari 2008 onder de heffing van de omzettebelasting. Als gevolg van de herijking zullen bepaalde (para)medische thase alleen vrijgestelde prestaties verrichten, met ingang van genoemde datum tevens belaste prestaties gaan verrichten.

¹² Gerechtshof Amsterdam 23 oktober 2006, nr. 04/02373, VN 2007/1117; Gerechtshof 's-Gravenhage 19 maart 2007, nr. BK-04/02007, VN 2007/2623; Rechterbank Breda 25 maart 2007, nr. AWM 05/188, NJTFR 14 juni 2007, nr. 2007/1044.

Tot slot wordt in herhaling genoemd dat bij de behandeling in de Tweede Kamer van het Besluitplan 2007 een motie van de leden Deenik, Lemming en Crone over vrijstelling van omzetbelasting voor praktijkondersteuners werd aangenomen (Kamerstukken II 2006/07, 30 634, nr. 27). Door het toenmalige kabinet werd aangegeven dat een dergelijke vrijstelling zou worden besloten in het kader van de herziening van de vrijstelling voor medische beroepen. Het kabinet komt thans tot de conclusie dat uitvoering van de motie niet zou passen bij de herijking van de medische vrijstelling zoals deze in dit wetstelschap wordt voorgesteld. Immers de verspreidkundige die als praktijkondersteuner werkt, zal niet langer daarvoor zijn vrijgesteld, omdat voor dat beroep geen opleidingseisen in het kader van de Wet BIG worden gesteld. Er zal dus ook geen sprake meer zijn van een regelmatige behandeling met doktersassistenten die praktijkondersteuner worden.

Aan de Levering van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici

Het huidige artikel 1^o, eerste lid, onderdeel g, onder 1^o, van de Wet op de omzetbelasting 1968 bevat een vrijstelling van omzetbelasting voor leveringen van tandprothesen. De vrijstelling geldt ongeacht de hoedanigheid van de leverancier. Zo is de vrijstelling van toepassing op tandartsen en tandtechnici maar ook op andere ondernemers die tandprothesen leveren, bijvoorbeeld tussenpersonen.

De BTW-richtlijn 2006 - en daarvoor de Zesde Richtlijn - is op een minder ruime leest geschied. De richtlijn beperkt het toepassingsgebied van de vrijstelling voor de levering van tandprothesen tot leveringen door tandartsen en tandtechnici.

Rijksrat van 14 de november 2006 in de (Nederlands) zaak C-401/05 heeft het HvJ EG bepaald dat de beperking van de vrijstelling tot tandartsen en tandtechnici een discriminatie vormt van de vrijstellingsregeling en dat het de lidstaten niet vrijstaat de werkingssfeer van de vrijstelling uit te breiden door andere ondernemers dan tandartsen en tandtechnici de vrijstelling eveneens deelachtig te laten zijn. Het Hof oordeelt de huidige Nederlandse regeling dan ook strijdig met de bepalingen van de richtlijn, wat betekent dat Nederland de onterechte vrijstellingsregeling dient aan te passen. Dit versporst streekt mede ertoe dat vanaf 1 januari 2009 leveringen van tandprothesen alleen nog van heffing van omzetbelasting zullen zijn vrijgesteld indien die leveringen worden verricht door tandartsen of door tandtechnici.

Voorts wordt voorgesteld in artikel 1^o, eerste lid, onderdeel g, onder 1^o, van de Wet OB neg enkele andere wijzigingen aan te brengen.

Dit betreft in de eerste plaats een beperking van de in deze bepaling opgenomen vrijstelling van omzetbelasting voor de diensten van psychologen - hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG - tot de diensten welke liggen op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens. Deze wijziging vloeit voort uit de hierboven onder a genoemde arresten van het HvJ EG van november 2003, welke betrekking hebben op de bepaling die ook de rechtsgrondslag vormt voor de hier aan de orde zijnde vrijstelling, thans artikel 132, lid 1, onder c, van de BTW-richtlijn 2006.

In de tweede plaats wordt voorgesteld de gezondheidskundige verzorging van de mens, verricht door pedagoogen - hun diensten vallen niet onder het regime van de Wet BIG - van de heffing van omzetbelasting vrij te stellen. Mede naar aanleiding van de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage van 1 februari 2007, nr. BK-06/00036, moet worden erkend dat het begrip van de

fiscale neutraliteit met zich brengt dat de gezondheidskundige verzorging van de mens door (ortho)pedagogen de eronderliggende vrijstelling evenzeer deelachtig dient te worden als de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen. Overigens worden met beide beroepsaanduidingen in dit verband uitsluitend zorgverleners bedoeld die met goed gevolg een Nederlandse, of daarmee in kwalitatief opzicht gelijk te stellen buitenlandse, universitaire opleiding in de psychologie of pedagogie hebben afgerond.

In de derde plaats wordt voorgesteld de vrijstelling van omzetbelasting voor de diensten door tandartsen, tot te beperken tot de diensten die deze beroepsbeoefenaren "als zodanig" verrichten. Hiermee beoogd de reikwijdte van deze vrijstelling af te stemmen op die welke in dit verzuimwet is voorzien met betrekking tot de vrijstelling van omzetbelasting voor anderszins niet de (para)medische diensten en de diensten door psychologen en pedagogen.

9.2. Toepassing nuttarief voor luchtvaartuigen

In het kader van deze wijzigingen in de omzetbelasting wordt tevens voorgesteld de regeling met betrekking tot de toepassing van het zogeheten nuttarief voor het internationale luchtvervoer aan te passen om de definitie van voor de vrijstelling in aanmerking komende luchtvaartuigen in overeenstemming met het gemeenschapsrecht te brengen.

10. Overgang naar een digitaal Eurovignet

Op basis van het zogeheten eurovignetverdrag wordt in Nederland de belasting van zware motorrijtuigen geheven.¹¹ De heffing vindt niet alleen in Nederland plaats, maar ook in België, Luxemburg, Denemarken en Zweden. De in één van de lidstaten betaalde belasting geeft ook recht op wegebruik in de andere lidstaten. Als bewijs van betaling wordt op dit moment een papieren vignet vereist. De heffing wordt verzorgd door een externe serviceprovider, die daarvoor een overeenkomst heeft gesloten met de coördinerende commissie die de uitvoering van het verdrag tot taak heeft. Deze overeenkomst moet in 2008 opnieuw Europees worden aanbesteed. In dat kader zal het papieren vignet worden vervangen door een elektronisch vignet. Dit heeft voordelen voor bedrijven en overheid. De ondernemer kan het papieren vignet, dat nu nog in de vrachtwagen bewaard moet worden, niet meer kwijtraken. De handhaving zal ook efficiënter verlopen omdat alleen vrachtwagens waarvoor niet is betaald nog worden afgezet, als kentekenherkenning. Dit is uiteraard gunstig voor het bedrijfsleven, uit oogpunt van administratieve lasten en nalevingskosten. Om de wetgeving in overeenstemming te brengen met deze uitvoering is de voorliggende wetswijziging die inhoudt dat het papieren vignet ("certificaat") vervalt. De wijziging zal op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treden, zodat de inwerkingtreding kan worden afgestemd op de datum van ingebruikname van het nieuwe systeem. Daarnaast zal deze ingebruikname betekenen dat de mogelijkheid ontstaat langs elektronische weg aangifte te doen. De belastingdienst zal, wanneer het systeem in gebruik wordt genomen, door middel van een besluit kenbaar maken dat een elektronische aangifte wordt geaccepteerd.

¹¹ Hetto 9 februari 1994 te Brussel tot stand gekomen verdrag inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, Tenzesentias 1994, 69.

11. Afschaffing spreektoervrijstelling in de grondwaterbelasting

De Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) kent voor het spelen van meermaals te gebruiken productverpakkingen een vrijstellings- en teruggaafregeling, de zogenaamde spreektoervrijstelling. De vrijstellingsregeling wordt toegepast bij grondwateronttrekkingen, de teruggaafregeling bij gebruik van klein water.

Deze regeling is in het verleden in de Wbm opgenomen met het doel de voedings- en geneesmiddelenindustrie structureel te stimuleren tot het gebruik van herbruikbare productverpakkingen en daardoor het gebruik van eenmalige productverpakkingen te verminderen. De spreektoervrijstelling is te beschouwen als een steunmaatregel in de zin van het Europees Gemeenschapsrecht. Nu de goedkeuring door de Europese Commissie niet verder wordt verlengd, wordt voorgesteld de regelingen van artikel 18 en artikel 13a van de Wbm met ingang van 1 januari 2009 af te schaffen.

12. Afschaffing verlegging belastingplicht energiebelasting

In onderhavig versuimdel is een bepaling opgenomen ter vereenvoudiging van de Wet belastingen op milieugrondslag. Het betreft het afschaffen van de bepaling in de energiebelasting waarin de belastingplicht wordt verlegd van degenen die de levering verricht (een leverancier) naar de verbruiker. Van verlegging is thans sprake indien een leverancier niet in Nederland is gevestigd, geen vaste inrichting heeft in Nederland en een fiscaal vertegenwoordiger heeft aangesteld.

13. Verkorting bestaande termijnen Algemene wet zakelijke belastingen

In het versuimdel Versterking fiscale rechtszandhaving¹⁾ wordt voorgesteld de fiscale bestaande termijn voor beschikkingen op aanvragen op belastingen op bezwaar van een jaar via een tussenstap van dertien weken terug te brengen naar een termijn die conform de Algemene wet bestuursrecht is.

14. Verbetering rechtsbescherming inkomensafhankelijke regelingen

Het toetsingsinkomen voor de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) is het verzamelinkomen voor de Wet inkomstenbelasting 2001 en de aanslag inkomstenbelasting wordt opgelegd het belastbaar (jaar)loon voor de loonbelasting zoals dat uit de jaaropgaven blijkt. Bij bezwaar en beroep met betrekking tot deze gegevens is de fiscale rechtszand van toepassing. De bestuursrechter (die over de hoogte van de toelagen oordeelt) hoeft zich daardoor niet in te laten met de vraag of het verzamelen van het belastbare loon op het juiste bedrag is vastgesteld.

Rechtsbescherming tegen een onjuiste vermelding van het belastbare loon op de jaaropgave is er echter niet. Wel kan bezwaar worden gemaakt tegen de maandelijks ingehouden loonbelasting, maar dit volstaat niet om na afloop van het jaar de loonopgave ter discussie te stellen bij de inspecteur. De belanghebbende zou daardoor een te lage toeslag kunnen krijgen vanwege een onjuiste jaaropgave zonder dat hier tegen bezwaar gemaakt kan worden. Ik acht dat onwettelijk. Weliswaar kan de belanghebbende via indiening van een aangifte inkomstenbelasting bewerkstelligen dat in plaats van

¹⁾ Kamerstukken II 2006/07, 30 322.

het belastbare loon het wel voor bezwaar en beroep vatbare verzameldinkomen gaat gelden, maar dan worden men gedwongen om zonder fiscaal belang allerlei administratieve handelingen te verrichten en komt men zonder noodzaak in het regime van de inkomstenbelasting terecht.

Om dit te voorkomen werden enkele wijzigingen van de Awbr voorgesteld.

Allereerst wordt pergeid dat de inspecteur kan bepalen dat het belastbare loon tot een ander bedrag in aanmerking wordt genomen dan hetgeen op de jaaropgave is vermeld. Hiermee kunnen eventuele onjuistheden in de jaaropgave waarover geen discussie bestaat op een eenvoudige wijze en zonder formaliteiten worden hersteld.

Daarnaast zal worden bepaald dat - bij eenigheid tussen de belanghebbende en de inspecteur over de hoogte van het belastbare loon - de inspecteur dat loon bij voor bezwaar vatbare beschikking kan vaststellen ten behoeve van de door de Belastingdienst Toeslagen uitgevoerde inkomensfiscalitische regelingen. De belanghebbende heeft daarmee een volwaardige rechtstrijding.

EU aspecten

Dit wetsvoorstel bevat enkele EU-aspecten. Het wetsvoorstel bevat een wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968 ten aanzien van de reikwijdte van de BTW-vrijstelling voor (para)medische diensten. Deze wijziging is noodzakelijk naar aanleiding van jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. Nederland legt de bepalingen in de richtlijn over (para)medische diensten gedeeltelijk te ruim uit. Op een aantal punten wordt nu voorzien in een beperking respectievelijk herijking van de vrijstelling voor (para)medische diensten in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^o, van de Wet op de omzetbelasting 1968.

Voorals wordt voorgesteld de toonaangevende en de afdrachtvermindering zeevaart te wijzigen teneinde beide regelingen in overeenstemming te brengen van de bepalingen met de Europese richtlijnen met betrekking tot staatssteun voor het zeevervoer. Zoals in de artikelenwijze toelichting uitgebreid uiteengezet is sluiten de huidige bepalingen binnen de toonaangevende en de afdrachtvermindering zeevaart niet goed aan bij de definitie van het begrip zee en bij het begrip vaterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 1320/2004¹⁹ van de Europese Commissie. Daarmee hebben de regelingen onbedoeld een te ruime uitbreiding gekregen, die niet valt binnen het toepassingsgebied van de voornoemde richtlijnen. De wijziging wordt doorgevoerd om een eventuele steunmaatregel van de Europese Commissie tegen Nederland te voorkomen. Voorts wordt de statische verwijzing naar de bijlage van Verordening 1320/2004 vervangen door een verwijzing naar de Verordening 1320/2004 zelf waar door de toepassing van de bepalingen van maritieme aard ongedaan wordt gemaakt.

Over de voorgestelde afschaffing van de spelvaterwinststelling in de grondvaterbelasting kan het volgen de worden opgemerkt. De spelvaterwinststelling is een steunmaatregel in de zin van het Europees Gemeenschapsrecht. Deze steunmaatregel is in het verleden door de Europese Commissie tot tweemaal toe voor bepaalde tijd goedgekeurd in het kader van de communautaire kaderregeling

¹⁹Verordening (EG) Nr. 1320/2004 van de Commissie van 8 december 2003 tot vaststelling van de lijst van vaterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 3, onder d, van Verordening (EEG) Nr. 1108/73 van de Raad, PSE/L 3 van 7 januari 1974.

staatsrekeningen behoeve van het milieu. Momenteel is deze goedkeuring verlopen. Gezien is dat de Europese Commissie de goedkeuring niet zal verlenen omdat dergelijke milieumaatregelen slechts gedurende een periode van maximaal 10 jaar toelaatbaar zijn en deze termijn inmiddels is verstreken. De spoelwatervrijstelling moet daarom zo spoedig mogelijk worden beëindigd. Het niet (op korte termijn) afschaffen van de spoelwatervrijstelling zal immers leiden tot een procedure door de Europese Commissie, die zeer waarschijnlijk resulteert in een gedwongen terugvordering van op onjuiste gronden verstrekte staatssteun. Dit zou leiden tot aanzienlijke juridische en fiscaaltechnische problemen.

Rijwettelijke aspecten

Maatregelen die niets kosten worden uiteindelijk uit rode en gele budgettaire tabel gehaald

Budgettaire effecten CFM 2008 (€ mln prijzen 2008, +/- = lastenverlichting)

	2008	2009	2010	2011	structureel
1. Bevordering ondernemerschap	-200	-200	-200	-200	-200
2. Aanpassing zwaartetregelingen	0	0	0	0	0
3. Invoering aanrijdingsbevoegdheid buitenlandse algemeen nut beogende instellingen	0	0	0	0	0
Loonbelasting					
4. Toepassing inkomensbelastingen	0	0	0	0	0
5. Aanpassing woonbelasting voerrechts	0	0	0	0	0
6. Voorziening (bijzondere) (aan- en afbouw)	0	0	0	0	0
7. Vereenvoudiging en afbouwbelastingen op een ontwikkelingsplan	-17	-17	-17	-17	-17
Dividendbelasting					
8. Ontlasting terugbetaling in afdrachtvermindering	-5	-5	-5	-5	-5
9. Vereenvoudiging vrijstelling inkomensbelastingen	0	0	0	0	0
10. Uitbreiding vrijstelling kansspelbelasting prijzavragen	-1	-1	-1	-1	-1
Overdrachtsbelasting					
11. Bestrijding constructies omroerende zaakbelastingen	200	200	200	200	200
12. Uitbreiding vrijstelling natuur	-5	-5	-5	-5	-5
Omzetbelasting					
13. Aanpassing vrijstelling medische diensten	35	35	35	35	35
14. Toepassing uitsluitend voor loonheffing	0	0	0	0	0
15. Overgang naar een digitaal Eurovignet	0	0	0	0	0
16. Afschaffing spoelwatervrijstelling in de grondwaterbelasting	-0	-0	-0	-0	-0
17. Afschaffing verlegging belastingplicht energiebelasting	0	0	0	0	0
18. Verkorten belastingtermijn Aard	0	0	0	0	0

19 Verwijzing rechtsbescherming inkomensafhankelijke maatregelen	0	0	0	0	0
Totaal OM 2008	17	7	7	7	7

Uitvoeringskosten Belastingdienst

Het merendeel van de maatregelen in dit wetsvoorstel is van technische aard en heeft geen of marginaal effect voor de uitvoeringskosten van de Belastingdienst. Alleen de maatregelen in afdeling 1 van de overdrachtstelselwet met betrekking tot natuurgrond en omliggende zaken hebben een meer dan marginaal effect op de uitvoeringskosten, omdat zij tot meer werkzaamheden in de sfeer van het toezicht leiden. De geraamde extra uitvoeringskosten van deze maatregelen bedragen bijna €0,5 miljoen vanaf 2008. Deze kosten worden binnen de begroting van de Belastingdienst opgevangen.

Gevolgen voor bedrijfsleven en burger

De gevolgen voor het bedrijfsleven van de voorgestelde maatregelen hebben betrekking op een viertal maatregelen: de aanpassing van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische beroepen, de berekening van het gemiddeld uurloon WBSO, het omzetten van lezuigaanlegingen voor dividendbelasting en bronheffingen in een afdrachtvermindering en het mogelijk maken van een elektronisch eurovignet. De overige maatregelen betreffen technische of anderszins aanpassingen van de gegevens van de structurele administratieve lasten van bedrijfsleven en burger. De maatregelen leiden per saldo tot een structurele vermindering van de administratieve lasten bedrijfsleven met €1,67 miljoen. De vermindering hangt samen met het elektronisch eurovignet. Naar verwachting zal veel vaster dan nu het geval is vanuit het bedrijf of de auto zelf aangetreft worden. Ook het niet meer hoeven bewaren en tonen van het papieren eurovignet en de vermindering van het aantal gevallen waarin vrachtauto's moeten aangehouden, draagt bij aan de vermindering van de administratieve last die in totaal €2,93 miljoen bedraagt. De eenmalige last van de invoering van het elektronisch vignet lijkt met de nu bekende gegevens zeer gering te zijn. Op het punt van de nalevingskosten wordt een substantiële vermindering van €8 miljoen verwacht. Het omzetten van lezuigaanlegingen voor dividendbelasting en bronheffingen in een afdrachtvermindering brengt enige vereenvoudiging in de procedure mee en is als zodanig een merkbare verbetering. Ten opzichte van de nulmeting administratieve lasten betreft het een op p.m. te stellen post.

De aanpassing van de vrijstelling in de omzetbelasting voor (para)medische beroepen brengt onder meer een toename van het aantal BTW-plichtige ondernemers mee. Deze aanpassing brengt in totaal een verzuim van €0,26 miljoen administratieve lasten bedrijfsleven mee.

De berekening van het gemiddeld uurloon WBSO p.m.

De gevolgen voor de administratieve lasten van dit wetsvoorstel beperken zich tot de verbetering van de rechtsbescherming met betrekking tot het fiscale loongedrag. Dit vergt een extra administratieve

last van 670 uren en out of pocket kosten van €760,000 terzake van bezwaar- en beroepsprocedures.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdeel A (artikel 3.22 van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het tweede lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel A.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.23 van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.75a van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Zoals in het algemene deel van deze toelichting is uiteengezet, wordt de MKB-venstervrijstelling met 1%-punt verhoogd naar 11%. Onderdeel C strekt hier toe.

Artikel I, onderdeel D (artikel 6.33 van de Wet Inkomstenbelasting 2001)

Deze wijziging is in het algemeen deel toegelicht.

Artikel II

Artikel II, onderdeel A (Artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964 strekt ertoe om de inhoudingsplichtige de mogelijkheid te geven bij de inhouding van loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting voor de verlenemer die in beginsel wel recht hebben op een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheitsvoorziening jonggehandicapten, maar die feitelijk geen uitkering genieten in verband met de aanwezigheid van een andere uitkering of het genieten van loon uit dienstbetrekking (zogenoemd slapend recht op een uitkering). In de Inkomstenbelasting heeft

deze categorie wel recht op de jonggehandicaptenkorting. Deze wijziging vloet voort uit een toezegging van de toenmalige staatssecretaris bij de behandeling van het Belastingplan 2005. De toezegging bij het belastingplan 2005 hield in dat de mogelijkheid zou worden onderzocht om de jonggehandicaptenkorting in de toekomst via het instrument van de Voorlopige Teruggaaf te laten lopen. Tijdens het onderzoek is gebleken dat deze optie uiteindelijk meer nadelen dan voordelen op zou leveren. Ook degenen die tot dan de korting via de loonbelasting ontvingen, zouden dan een voorlopige terugbetaling moeten aanvragen. Een actie van de Belastingdienst waarbij alle belastingplichtigen met een slapend wajongrecht per brief werden gewezen op de mogelijkheid de jonggehandicaptenkorting via een T-bijlet te verzilveren, konde een respons van slechts tien procent. Bij een vergelijkbare respons op de toezending van een aanvraagformulier van een voorlopige teruggaaf, zou een groot deel van degenen die de jonggehandicaptenkorting nu via de loonbelasting ontvangen, van deze korting verstoken blijven. Het resultaat van de maatregel zou daarmee averechts zijn.

Het voorstel is daarom een optionele toepassing door de inhoudingsplichtige van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend recht op een wajongkorting. Omdat niet bekend is of iedere inhoudingsplichtige in zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid heeft om rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting, is niet gekozen voor een verplichte toepassing van de jonggehandicaptenkorting. Dit zou kunnen leiden tot toename van de administratieve lasten (aanpassing software) ook als de inhoudingsplichtige op het moment van invordering geen werknemer met een slapend wajongrecht in dienst heeft. Omdat uit gegevens van het UWV is gebleken dat het overgrote deel van de categorie werknemers met een slapend wajongrecht werkzaam is bij een WSV-instelling, is onderzocht of de door die instellingen gebruikte software de mogelijkheid bevat rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting en of die instellingen bij een optionele invoering van de toepassing van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend wajongrecht, bereid zijn die korting ook daadwerkelijk toe te passen. Op beide vragen luidde het antwoord bevestigend. Bij invoering van het voorstel zal deels bij het overgrote deel van de werknemers met een slapend wajongrecht van af 2006 bij de inhouding van loonbelasting rekening worden gehouden met de jonggehandicaptenkorting.

De betrokken werknemers zullen van het UWV een brief ontvangen waarin de nieuwe regeling wordt uitgelegd. Met deze brief kunnen zij vervolgens tegenover de werkgever hun slapend wajongrecht aanleunen. Ook werknemers die werkzaam zijn bij een andere werkgever dan een WSV-instelling ontvangen de hiervoor bedoelde brief. Ook zij kunnen zich tot hun werkgever wenden met het verzoek rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting. Vervolgt mag worden dat de werkgever, mits zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid biedt, positief zal reageren op een dergelijk verzoek.

Artikel II, onderdeel B (artikel 23 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De aanpassing van dit artikel houdt verband met de wijziging van artikel 22a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. De bepaling van artikel 23, tweede lid, met op werknemers die daadwerkelijk een wajongkorting ontvangen. In verband met de voorgestelde wijziging van artikel

22aa wordt in artikel 23, tweede lid, een verwijzing aangebracht naar artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin, waarin de jonggehandicaptenkorting is geregeld voor de werknemer met een wijzigsubkering.

Artikel II, onderdeel C (Hoofdstuk VI van de Wet op de loonbelasting 1964)

Het voorgeselde artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964 bevat de hiertoe zogenoemde doorbetaaldloonregeling (een werknemer van werkgever A is uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B; werkgever B behoeft geen loonbelasting in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A). Deze regeling is tot nu toe opgenomen in artikel 67 van de Inkomensregeling loonbelasting 2011 (gebaseerd op de negatieve bepaling in artikel 133, tweede lid, onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964). Onder op het materiele karakter van deze regeling wordt voorgesteld deze regeling in de Wet op de loonbelasting 1964 zelf op te nemen. Daarbij wordt de regeling enerzijds uitgebreid en anderzijds wat scherper geformuleerd.

De uitbreiding houdt verband met de in werdingtreding op 1 januari 2008 van artikel 6, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Ingevolge artikel 6, zesde lid, is geen inhoudingsplichtige meer, kort gezegd, de DV waarbij alleen de niet voor de werknemersverzekeringen verzekerde directeur-grootaandeelhouder in dienstbetrekking is. Deze DV behoeft geen loonbelasting meer in te houden omdat het loon voortaan rechtstreeks bij de directeur-grootaandeelhouder wordt belast met inkomstenbelasting. De uitbreiding houdt in dat de doorbetaaldloonregeling ook toepassing kan vinden ingeval het loon wordt uitbetaald aan een FV die geen inhoudingsplichtige meer is. In die situatie wordt het door deze BV die geen inhoudingsplichtige meer is, aan de directeur-grootaandeelhouder (doorbetaalde loon derhalve rechtstreeks met inkomstenbelasting/premies volksverzekeringen belast. Hetzelfde geldt voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

De scherpere formuleringen komen hierna expliciet aan de orde.

Het loon uit een dienstbetrekking wordt bij de werknemer belast, ook indien de werknemer dit loon aan een ander laat uitbetalen. De doorbetaaldloonregeling maakt een uitzondering op deze regel. Een voorbeeld hiervan is de werknemer die in dienstbetrekking werkt bij een bank en uit hoofde daarvan een commissariaat vervult waarvan hij het loon moet afstaan aan de bank. De werknemer geniet dan materieel alleen loon uit zijn dienstbetrekking bij de bank, en de belastingheffing sluit daarbij aan, ook voor de pensioenopbouw. Uit de bepaling vloeit voort dat de andere werkgever dan fiscaal geen loon aan de werknemer betaalt. Een ander voorbeeld is de overheidsambtenaar die voor de overheid commissaris is bij een NV of BV waarin de overheid aandelen heeft. Nog een ander voorbeeld is de werknemer die in dienst is van de holding van een concern en daarnaast nog in dienstbetrekking is bij een vennootschap van het concern.

In het eerste lid, onderdeel a, is als voorwaarde aangenomen dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking elders werkzaam is. Deze voorwaarde wordt materieel getoetst. Het gaat hier om een *conditio sine qua non*; de overheidswerknemer wordt alleen maar tot (eventuele) commissaris benoemd omdat hij in dienstbetrekking is bij de overheid. Een zilveren management-BV valt daaruit maar niet onder het lichaam dat de manager in dienst neemt, zou dat ook door van meer de manager zijn diensten rechtstreeks aanbieden met via zijn DV. Mede om geschillen op dit punt te voorkomen, is in de slotzin op het eerste lid een aanvullend criterium geformuleerd voor de situatie

waarin het loon wordt afgestaan aan een lichaam waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft.

Toepassing van de doorbetalingsregeling bij een BV waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft, is mogelijk in geval van zogenaamd gedeeld ondernemerschap met andere aanmerkelijk belanghouders via een praktijk-BV. De praktijk-BV treedt op naar 'buiten', elke aanmerkelijk belanghouder participeert in de praktijk-BV via zijn 'eigen' BV en is in dienstbetrekking bij de praktijk-BV, het bij de praktijk-BV verdiende loon is voor rekening van de 'eigen'-BV. Er wordt dan mateel getoetst of de samenwerking en de financiële vermoedingen in, kort gezegd, de praktijk-BV vergelijkbaar zijn met die van vennoten in een vennootschap onder firma.

De regeling kon volgens het eerste lid, onderdeel a, alleen worden toegepast als het loon integraal wordt doorgelevert aan de 'hoofdvergever'. De regeling is niet van toepassing als de andere werkgever ook nog loon aan de werknemer betaalt of verstrekt (bijvoorbeeld een pensioens aanspraak). Het loon bij de hoofdvergever wordt overeenkomstig de Wet op de loonbelasting 1964 vastgesteld. In de situatie waarin een werknemer die ook aanmerkelijk belanghouder is in het conoom van zijn werkgever, uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens arbeid verricht voor andere onderdelen van het conoom, en er is gekozen voor toepassing doorbetalingsregeling, is artikel 12a van de Wet op de loonbelasting 1964 (de gebruikelijke regeling) alleen van toepassing op de 'hoofdbetrekking', waarbij het aan de werknemer betaalde loon wordt afgezet tegen diens totale arbeidsprestatie voor de conoomonderdelen.

In het eerste lid, onderdeel b, is als voorwaarde opgenomen dat behalve het loon ook de vrije vergoedingen rechtsbreken moeten worden overgenomen door de inhoudingsplichtige van de 'hoofdbetrekking'. Hiermee wordt voorkomen dat de werknemer op twee plaatsen gebruik maakt van de regelingen inzake vrije vergoedingen. In dat verband is tevens als voorwaarde opgenomen dat vrije verstrekkingen bij de andere dienstbetrekking voortaan aan de inhoudingsplichtige van de 'hoofdbetrekking' moeten worden meegegeeld.

Als voorwaarden worden in de aanhef van het eerste lid nog genoemd dat de inhoudingsplichtige in Nederland voort of is gevestigd en dat de werknemer in Nederland woont. Deze voorwaarden zijn opgenomen om veilig te stellen dat de om buitenlandse redenen getroffen regeling niet tot gevolg kan hebben dat in internationale situaties het heffingsrecht verloren kan gaan. Maar indien het heffingsrecht niet verloren kan gaan, kan ook een in het buitenland wonende werknemer van de regeling gebruik maken. Dit is geregeld in het tweede lid. Als voorbeeld van deze situatie kan worden genoemd het geval van een in het buitenland wonende werknemer die bestuurder is van een Nederlandse vennootschap en uit hoofde van die dienstbetrekking commissaris is bij een andere vennootschap, terwijl Nederland met het woonland van deze werknemer een verdrag heeft gesloten waarbij Nederland, los van het algemeen arbeidsartikel, het heffingsrecht heeft over zowel bestuurders- als commissarisbetrekkingen. Dan bestaat niet het gevaar dat het heffingsrecht door de onderhavige regeling verloren gaat. Een ander voorbeeld is de situatie van een in het buitenland wonende directeur-grootaandeelhouder die het loon voor zijn arbeid in Nederlandse vennootschappen laat doorbetalen aan een in Nederland gevestigde (tussen)houdster vennootschap en van deze vennootschap feitelijk loon geniet.

Het derde lid bepaalt dat het eerste en tweede lid slechts van toepassing zijn in geval de in spe deur bij voorbezwaa valbare beschikking heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan. Deze voorwaarde is opgeroepen omdat het lichaam dat bijvoorbeeld een commissiesoon betaalt niet altijd kan beoordelen of aan de voorwaarden is voldaan. Bovendien is de regeling niet verplicht. Het vierde lid bepaalt dat voor de toepassing van dit artikel onderinhoudingsplichtige mede wordt verstaan degene bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Zoals hiervoor uiteengezet, kan de regeling ook worden toegepast in situaties waarin het loon wordt afbetaald aan een niet-inhoudingsplichtige eigen BV. Met het vierde lid wordt voorkomen dat op diverse plaatsen in het voorgestelde artikel 32d na inhoudingsplichtige zou moeten worden ingevuld "of degens als bedoeld in artikel 6, eerste lid".

In het voorgestelde artikel 32d is geen voorwaarde opgenomen met betrekking tot de premies verleningsverzekeringen. De doorbetaaldonregeling is voor de premies verleningsverzekeringen echter alsnog van toepassing als het loon wordt doorbetaald aan degene die in de zin van de WvA verlgover van de desbetreffende werknemer is. Op dit punt wordt een aanvulling van artikel 59, eerste lid, van de WvA voorgesteld, maar dit staat los van de toepassing van de doorbetaaldonregeling bij de loonbelasting/premie volkverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Artikelen II, onderdeel D (artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met betrekking tot de jaren 2006 en 2007 is in de artikelen 111 tot en met 111c van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 tegemoet gekomen aan de praktijk waarin het wettelijke genotingsmoment niet voor alle loonelementen op dezelfde wijze wordt toegepast. Met deze bepalingen werd voorkomen dat werkgevers hun loonaanpassing op deze punten moesten aanpassen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2006 (ingevogd krachtens de regeling van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de staatssecretaris van Financiën en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 15 december 2005, nr. S/W05/98014, Stcrt. 2005, 248), waren gebaseerd op artikel 49 van de Invorderingswet Wet financiering sociale verzekeringen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2007 (ingevogd krachtens de regeling van de minister van Financiën van 12 december 2006, nr. DB 2006 658 M, Stcrt. 2006, 251), waren gebaseerd op artikel XXXII van het Belastingplan 2007.

Omdat voor een definitieve beslissing over de wijze van aanpassing van de afrekeningsmethode meer informatie nodig is (Kamerstukken II 2006-07, 26 448, nr. 328, blz. 3), wordt deze tijdelijke regelingen voor het jaar 2008 voorgezet. Deze regelingen worden thans in de wetopgenomen en anders dan voorheen niet op basis van een delegatiebepaling in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 omdat terughoudendheid gepaard is bij het opnemen in nieuwe wetgeving van delegatiebepalingen met afwijkingmogelijkheid (Kamerstukken II 2006-07, 26 203 VI, nr. 65 en 21 139, B, blz. 8-11). Inhoudelijk zijn de tijdelijke regelingen met betrekking tot het jaar 2008 gelijk aan die voor de jaren 2006 en 2007.

Het nieuwe artikel 39a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op in januari 2008 betaald loon dat op het jaar 2007 betrekking heeft, bijvoorbeeld een betaling voor in december

2007 verricht overwerkt. Onder de voorwaarde van een bestendige gedragslijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling nog in de laatste aangifte over het jaar 2007 worden verwerkt. De werknemer wordt dan geacht dit loon op 31 december 2007 te hebben genoten. Doordat de wetkast ook het jaar 2007 noemt, kan er geen twiifel over bestaan dat er bij gebruikmaking van deze mogelijkheid met betrekking tot in januari 2008 betaald loon een wettelijke basis is voor het betalen van dit loon in 2007.

Artikel 39a, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op betalingen van loon over verspreiden loontijdvakken binnen het jaar 2008, bijvoorbeeld een loonsverhoging met terugwerkende kracht. Eveneens onder de voorwaarde van een bestendige gedragslijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling worden toegerekend aan de loontijdvakken waarop zij betrekking hebben, zo nodig door middel van correctieberekeningen. De werknemer wordt dan geacht dit loon in die tijdvakken te hebben genoten. De regeling is niet van toepassing voor zover een nadateling op een vorig jaar betrekking heeft. Als ook een dergelijke nadateling wordt toegerekend aan de loontijdvakken waarop zij betrekking heeft, zou dat betekenen dat de loonadministratie van een vorig jaar moet worden herzien, waaraan allerlei onpraktische consequenties zouden zijn verbonden.

De bepalingen hebben geen dwingend karakter. De bedoelde lonen en de inhoudingen daarop kunnen volgens de wettelijke systematiek worden verantwoord in de aangifte met betrekking tot het tijdvak waarin de feitelijke betaling van het loon heeft plaatsgevonden. Worden de bepalingen toegepast, dan hebben zij voor de aangiften versterkend wel een dwingend karakter. Met de zinande "overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bevestigd gevolgde gedragslijn" wordt tot uitdrukking gebracht dat het om voorzetting van een bestaande praktijk moet gaan en dat de inhoudingsplichtige hierin consequent is. Het is niet mogelijk dat de inhoudingsplichtige bij eenzelfde loonbetaling met een terugwerkend karakter bij werknemer A niet voor toerekening aan het loontijdvak waarop de betaling betrekking heeft en bij werknemer B voor toerekening aan het loontijdvak waarin de betaling plaatsvindt.

Deze regelingen werken door naar de andere loonheffingen die in beginsel bij het fiscale loon aansluiten. Zij werken volgens de tekst van artikel 38a, eerste en tweede lid, van het voorgestelde artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964 eveneens door naar de inkomstenbelasting.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 1, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 1, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVA).

De wijziging in de tweede lid heeft betrekking op de definitie van het begrip zee. In zo veel de toelichting op de afdrachtvermindering zeevaart is een definitie van het begrip zee gegeven. Alleen transport over zee komt in aanmerking voor voornoemde fiscale faciliteiten. Voor de definitie

van het begrip zee is aangesloten bij de terminologie van de United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). Als zee wordt beschouwd, wateren die zich bevinden buiten de laagwaterlijn voor de kust. Voor toepassing van de fiscale faciliteiten van de zeevaart kan daarnaast tot het transport over zee worden gerekend het deel van een transport over zee dat voert door een waterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 13/2004-16 van de Europese Commissie.

De huidige bepalingen binnen de tonnagebelasting en de attractievermindering zeevaart buiten op twee onderdelen niet geheel bij voorname de details aan. Ten eerste kwalificeren de huidige bepalingen als zee alle wateren die zich bevinden voorbij de laagwaterlijn van de kust van elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap. Deze omschrijving is bedoeld te voorkomen dat transport over binnenwateren dat geen onderdeel uitmaakt van transport over zee, gebruik kan maken van de faciliteiten. Vanwege de verwijzing naar de lidstaten van de Europese Gemeenschap kan de bepaling echter zo worden uitgelegd dat dit slechts zou gelden voor binnenwateren binnen de Europese Gemeenschap en dat transport over binnenwateren die géén onderdeel uitmaken van transport over zee, in landen buiten de lidstaten van de Europese Gemeenschap wel gebruik zou kunnen maken van de faciliteiten. Dit is ongewenst en onbedoeld, omdat een dergelijke uitleg niet valt binnen het toepassingsbereik van de Europese richtlijnen met betrekking tot staatssteun voor het zeevervoer¹⁶. Met de wijziging wordt deze onbedoelde ruime uitleg van de huidige bepalingen voorkomen.

Ten tweede wordt in de huidige bepalingen voor de kwalificatie van een waterweg van maritieme aard die kan kwalificeren als onderdeel van een transport over zee verwezen naar bijlage I van de Verordening 13/2004. Deze bijlage betreft een atische opsomming van waterwegen binnen de lidstaten van de Europese Gemeenschap. De bijlage is (nog) niet aangepast naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie met een aantal lidstaten. Hierdoor kwalificeert een transport door waterwegen van maritieme aard getoetst in een van de toevoegde lidstaten die onderdeel uitmaken van transport over zee vanwege de verwijzing naar de bijlage ten onrechte niet als transport over zee. Met de wijziging wordt niet langer verwezen naar de statische opsomming van waterwegen in bijlage I van Verordening 13/2004, maar naar de Verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van waterwegen van maritieme aard gecorrigeerd wordt gemaakt. Een transport over zee dat mede voert door een waterweg van maritieme aard kwalificeert daardoor in zijn geheel als transport over zee, ongeacht of de maritieme waterweg in bijlage I van de Verordening is opgenomen. Het gaat daarbij om binnenwateren die door de commerciële zeescheepvaart worden gebruikt, om bepaalde zeehavens te bereiken die niet aan de kust zijn gelegen.

Artikel III, onderdeel B (artikel 17 van de Wet vermindering attractie belastingen en premie voor de volkswaarderingen)

¹⁶Verordening (EG) Nr. 13/2004 van de Commissie van 6 december 2003 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard bedoeld in artikel 4, onder d, van Verordening (EEG) nr. 1109/70 van de Raad, PB EU L 3 van 7 januari 2004.

¹⁷Mededeling C/2004-43 van de Commissie „Communautaire richtlijnen betreffende staatssteun voor het zeevervoer“, PB EU L 7, 13 van 17 januari 2004.

De wijziging in artikel 17, eerste lid, Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVVA) heeft betrekking op de term 'sleep- en hulpverleningsverkeersaanheden'. Bij toepassing van de fiscale faciliteiten voor de zeevaart (de toonaangeving en de afdrachtvermindering zeevaart) is bedoeld dat ze schepen die sleep- en hulpverleningsverkeersaanheden verrichten – onder voor waarden – ook gebruik kunnen maken van de faciliteiten. Het is echter niet voldoende wanneer alleen hulpverleningsverkeersaanheden worden verricht. Dit is bevestigd in de arresten van de Hoge Raad van 30 september 2005 (nr. 38701 en nr. 38702 (onder meer gepubliceerd in V/N 2005/47.22 en V/N 2005/47.23)), waarin is bepaald dat om voor de afdrachtvermindering zeevaart in aanmerking te komen een schip bestemd moet zijn voor museale verkeersaanheden als voor hulpverleningsverkeersaanheden en ook als zodanig goedgekeurd moet worden.

Voorzoiende voorwaarde komt echter niet meer voldoende tot uitdrukking in de huidige wettekst. In de Wet belasting- en premieafdracht voor de zeevaart was dat nog wel het geval en was de tekst 'sleep- en hulpverleningsverkeersaanheden' opgenomen. Bij de invoering van de WVVA per 1 januari 1996 is dit aanvankelijk ook overgenomen. Echter, in het Besluitplan 2006 (Stb. 2005, 683) is in het kader van de implementatie van de richtsnoeren van de Europese Commissie abusievelijk op enkele plaatsen de term 'sleep- of hulpverleningsverkeersaanheden' opgenomen.

Als gevolg van deze – op dit punt niet nader toegelichte – wijzigingen komt de wettekst niet overeen met de bedoeling van de wetgever. Bovendien is de wettekst niet meer consistent, omdat als gevolg van voormelde wijziging afkeurend sprake is van 'sleep- of hulpverleningsverkeersaanheden' en 'sleep- en hulpverleningsverkeersaanheden'. Met de thans voorgedone wijzigingen in artikel 1 en artikel 17, eerste lid, WVVA, wordt de consistentie hersteld. In dit kader wordt ook in de toonaangeving (artikel 3.22, vierde lid, onderdeel b, en artikel 3.23, eerste lid, Wet IB 2001) het woord 'of' vervangen door 'en'.

De wijziging in het tweede lid wordt als volgt toegevoegd. Met betrekking tot een in de EU of EER wonende zeevarende die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen bedraagt het percentage van de afdrachtvermindering zeevaart 40 volgens het met ingang van 1 januari 2007 gewijzigde artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVVA. Daarbij is verondersteld dat deze zeevarende per definitie in Nederland als het zogenoemde vlagland is verzekerd, zodat altijd zou zijn voldaan aan de voor de toepassing van de afdrachtvermindering zeevaart geldende voorwaarde dat de zeevarende aan loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel c, van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 is immers op degene die zijn beroepsverkeersaanheden uitoefent aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een lidstaat vaart, de wetgeving van die lidstaat van toepassing. Indien de inhoudingsplichtige een in de EU of de EER wonende zeevarende in dienst heeft die werkzaam is op een zeeschip dat in Nederland is geregistreerd en de Nederlandse vlag voert (andere is de afdrachtvermindering zeevaart in het geheel niet van toepassing), betekent de genoemde regel dat deze zeevarende premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Ongeacht of een belastingverdrag het belangrecht voor de inkomsten aan Nederland toewijst, is dan het percentage van 40 voor de afdrachtvermindering zeevaart van toepassing.

De Europese Commissie heeft echter opgemerkt dat overeenkomstig de voornoemde Verordening een uitzondering op genoemd onderdeel c kan gelden, waardoor de zeevarende in zijn woonland is verzekerd. Indien een dergelijke uitzondering ten aanzien van de zeevarende van toepassing is en het heffingsrecht voor de loonbelasting op grond van het toepasselijke belastingverdrag niet aan Nederland is toegevoegd, is de attractiveminderings zeevaart, zelfs in het geheel niet op het loon van deze zeevarende van toepassing. Hetgeen spanning met het gemeenschapsrecht kan opleveren. Om deze spanning weg te nemen, wordt artikel 17, tweede lid, onderdeel a, Wvva gewijzigd. Op grond hiervan kan de attractiveminderings zeevaart van 40% van het loon worden toegepast bij alle in de EU of EER wonende zeevarenden, mits uiteraard aan de andere voorwaarden van de regeling wordt voldaan. In verband hiermee kan de tekst van artikel 17, tweede lid, onderdeel a, Wvva worden vereenvoudigd. Er hoeft niet meer als voorwaarde te worden gesteld dat de zeevarende aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Overigens zal praktisch altijd aan deze voorwaarde worden voldaan.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in artikel 17, tweede lid, onderdeel b, Wvva blijft bepaald dat voor de attractiveminderings zeevaart van 10% bij de niet in Nederland, de EU of de EER wonende zeevarenden is vereist dat de zeevarende aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. De attractiveminderings is niet van toepassing op het loon dat door de inhoudingsplichtige wordt betaald aan een buiten de EU of EER wonende zeevarende die niet aan de loonbelasting is onderworpen en die ook niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Artikel III, onderdeel C (artikel 22 Wet vermindering attractie loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 22, derde lid, van de Wet vermindering attractie loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen creëert de mogelijkheid om bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken, in het algemeen of voor groepen van gevallen, te bepalen dat de aanvraag voor een S&O-verklaring uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Elektronische indiening van de aanvraag leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door de Dienstloven van de benodigde gegevens.

Artikel III, onderdeel D (artikel 23 Wet vermindering attractie loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

In dit onderdeel wordt het gemiddelde uurloon voor het jaar 2008 bepaald. Hiertoe wordt het vierde lid gewijzigd.

Het gemiddelde uurloon in 2008 van de S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 sector- en ontwikkelingswerk (S&O) hebben verricht en overeen S&O-verklaring beschikken, wordt gebaseerd op het door hen in dat jaar voor sector- en ontwikkelingswerk betaalde loon. Deze gegevens zijn de laatste gegevens die de Relatiebureau in het kader van de eindafrekening aangifte controleert. De verplichting tot de indiening van een dergelijke aangifte is voor de periode die aanvangt op 1 januari 2008 vervallen. Omdat de gegevens over het jaar 2005 de laatste beschikbare gegevens zijn, moet ook

voor het jaar 2008 worden uitgegaan van de gegevens 2005. De S&O-inhoudingsplichtigen die deze gegevens al gebruikt hebben bij de aanvraag voor een S&O-verklaring voor 2007 zullen die gegevens doorgaans niet opnieuw hoeven aan te leveren, omdat ze bij de toetsing bekend zijn.

Voorgesteld wordt om het S&O-loon 2005 te verhogen met de door het CBS gepubliceerde jaarmutatie voor 2008 in de CAO-lonen per uur inclusief bijzondere beloningen voor alle CAG-categorieën, en het uurloon na die indexatie naar boven af te ronden op een veelvoud van €5. De indexatie wordt toegepast omdat volgens de huidige en toekomstige systematiek wordt uitgegaan van het S&O-loon van twee jaar terug (ofwel van het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-aftrekvermindering betrekking heeft). Omdat voor 2008 echter nog niet definitief uitgegaan van 2005 in plaats van 2006 en de lonen in 2006 met 2% zijn gestegen ten opzichte van 2005, wordt het loon voor 2005 verhoogd met 2%. De afronding naar boven op een veelvoud van €5 biedt vervolgens de gebruikelijke compensatie voor het feit dat wordt uitgegaan van de lonen van het tweede voorafgaande kalenderjaar.

Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen S&O hebben vericht waarvoor zij over een S&O-verklaring beschikken, wordt het forfaitaire gemiddelde uurloon met ingang van 1 januari 2008 verhoogd van €28 naar €29.

Artikel III, onderdeel E (artikel 24 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 24, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVVA), bepaalt dat de (correctie)mededeling uiterlijk drie kalendermaanden na het einde van het kalenderjaar waarop één of meer S&O-verklaringen betrekking hebben, dient te worden gedaan, of indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afsluiting van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar. Aldus kan een S&O-inhoudingsplichtige, ook als hij over meerdere S&O-verklaringen beschikt die betrekking hebben op hetzelfde kalenderjaar, volstaan met één (correctie)mededeling per kalenderjaar bij overschrijding van de in artikel 24, tweede lid, onderdelen a en b, WVVA, bedoelde termijn. In de huidige situatie dient de mededeling te worden gedaan binnen drie kalendermaanden na afloop van elke periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft (of binnen drie maanden na afsluiting S&O-verklaring indien dat later is). Per kalenderjaar kunnen maximaal drie S&O-verklaringen worden afgegeven. Door de wijziging wordt het maximale aantal (correctie)mededelingen van drie per kalenderjaar dus teruggebracht naar maximaal één.

De tweede volzin van het huidige derde lid, die bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige bij de mededeling de in de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft gerealiseerde uren S&O-uren vermeldt, kan vervallen. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging bedoeld. Een opgave van de gerealiseerde uren per periode waarop de S&O-verklaring, waarvoor mededeling moet worden gedaan, betrekking heeft, is nog steeds vereist. Dit vereiste is echter reeds opgenomen in de zinnetten van het tweede lid.

Het nieuwe vierde lid van artikel 24 WVVA, bepaalt dat, in afwijking van het voorgestelde derde lid, de mededeling bedoeld in het tweede lid uiterlijk moet worden gedaan één kalendermaand nadat de

inhoudingsplicht is geëindigd, in dergelijke gevallen, waarbij valt te denken aan staking van de onderneming of faillissement, is het niet wettelijk de bedoelde mededeling uit te stellen tot drie maanden na afloop van het kalenderjaar. Zowel de voormalige S&O-inhoudingsplichtige als SenterNovem en de Belastingdienst zijn gebaat bij een snelle afhandeling van de met de S&O-afdrachteminering samenhangende verplichtingen.

De wijziging in het tot vijfde lid vernummerde vierde lid, houdt in dat bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken kan worden bepaald dat de indiening van de mededeling in het algemeen of voor groepen van gevallen uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Dit leidt tot een vereenvoudigde en snellere gegevensverwerking door SenterNovem.

Artikel III, onderdeel F (artikel 25 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 25, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA), voegt voort uit de bij artikel 24 WVA toegelichte wijziging in frequentie van de mededelingsplicht. Daardoor geeft SenterNovem in alle gevallen waarin mededeling wordt gedaan vanwege overschrijding van de marge van artikel 24, tweede lid, WVA, nog maar maximaal één correctie-S&O-verklaring af na afloop van het kalenderjaar. Die correctie S&O-verklaring ziet dan op alle mededelingen van hetzelfde kalenderjaar gezamenlijk en dient daarom te worden gespecificeerd per periode waarvoor een S&O-verklaring voor het desbetreffende kalenderjaar is afgegeven (dus per S&O-verklaring). Aldus blijft de systematiek van mededeling en correctie-S&O-verklaring, behalve de frequentie van indiening respectievelijk afgifte daarvan, hetzelfde.

De wijzigingen van artikel 25, vierde lid, WVA, betreffen een veruiming van de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffingen moet worden verwerkt. In beginsel dient de correctie te worden verrekend met de S&O-afdrachtvermindering waarop de S&O-verklaring betrekking heeft. Indien die afdrachtvermindering echter reeds in de aangifte voor de loonheffingen is verwerkt, dient de correctie als negatieve afdrachtvermindering in het aangiftetijdvak van dagtekening van de correctie-S&O-verklaring in de aangifte te worden verwerkt. Met de voorgeselde wijziging kan deze verrekening ook plaatsvinden in het daaropvolgende aangiftetijdvak. De termijn wordt dus verlengd met één aangiftetijdvak. Dit voorkomt problemen als de S&O-inhoudingsplichtige de correctie-S&O-verklaring pas aan het einde van het aangiftetijdvak ontvangt. Aanpakken in een aantal gevallen ondernemers halverwege een kalenderjaar de financiële gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van aangifte voor de loonheffingen overleveren bij hun boekhouders/boekhoudadministrateur, of reeds vóór ontvangst van de correctie-S&O-verklaring de aangifte voor de loonheffingen hebben ingediend, kan op na dit moment ontvangen correctie-S&O-verklaring niet altijd meer worden meegenomen en verrekend in de desbetreffende aangifte voor de loonheffingen.

Artikel III, onderdeel G (artikel 27 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 27 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) behelst een verlenging van de termijn voor het doen van de mededeling dat minder dan 500 uren aan speur- en ontwikkelingswerk is besteed voor de S&O-af trek in de inkomstenbelasting (artikel 3.77 van de Wet inkomstenbelasting 2001). Deze termijn wordt met één kalendermaand verlengd van twee naar drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar. Hiermee wordt aangeloten bij de mededelings termijn zoals die geldt voor de S&O-afdrachtvermindering in geval van margeverschijding (artikel 24, derde lid, WVA).

Artikel IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het nieuwe artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) oefft een definitie van 'S&O-referentiejaar'. Dit is het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft. Het gemiddelde uurloon (S&O-uurloon) wordt berekend op basis van de gegevens (lonen en verloofde uren) zoals deze met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie van het UWV staan.

De gegevens zoals die met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie staan, zijn de meest recente jaargegevens waarvan gebruik kan worden gemaakt voor de vaststelling van het S&O-uurloon. Bijvoorbeeld, de eerste aanvragen voor 2010 werden aan het eind van 2009 ingediend. Op dat moment zijn de laatste aangiften voor de loonofferingen over 2009 nog niet gedaan, zodat de desbetreffende gegevens ook nog niet in de polisadministratie staan. Daarom wordt in de voorgestelde berekeningsmethode voor het S&O-uurloon van 2010 uitgesloten van de lonen en verloofde uren over 2008 (S&O-referentiejaar).

Artikel IV, onderdeel B (artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het nieuwe artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige die een S&O-verklaring voor een bepaald kalenderjaar wil aanvragen, opgave van de burgerservicenummers (BSN's) moet doen van zijn werknemers die speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). De verplichting geldt uitsluitend voor de S&O-inhoudingsplichtige aan wie voor het desbetreffende S&O-referentiejaar een S&O-verklaring is afgegeven. Dus wanneer een S&O-inhoudingsplichtige bijvoorbeeld een S&O-verklaring wil aanvragen voor het jaar 2010 en hij beschikt over een S&O-verklaring voor in 2008 verricht speur- en ontwikkelingswerk, dan moet hij opgave doen van de BSN's van zijn werknemers die in 2008 dat speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht. Met behulp van deze BSN's kan het UWV de juiste gegevens uit de polisadministratie halen ten behoeve

van de berekening van het gemiddelde uurloon (in het voorbeeld het gemiddelde uurloon van 2008 dat relevant is voor 2010).

De hiervoor bedoelde opgave van BSN's moet uiterlijk worden gedaan op het moment waarop de aanvraag moet worden ingediend (dat is op grond van artikel 22, derde lid, WVA ten minste een kalendermaand vóórgaande aan de periode waarop de aanvraag betrekking heeft). Dit kan dus ook al eerder. Stel dat een S&O-inhoudingsplichtige voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2010 een S&O-verklaring wil aanvragen, dan moet hij uiterlijk 30 november 2009 opgave doen van de BSN's van de werknemers die in 2008 speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht; waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Hij kan de opgave van de BSN's bijvoorbeeld ook al in april 2009 doen en de aanvraag (met het verwachte aantal S&O-uren) presenteren in november van dat jaar. Het is niet nodig om bij meerdere aanvragen die betrekking hebben op hetzelfde kalenderjaar steeds opnieuw de BSN's op te geven. De eenmalige opgave dient uiterlijk bij de eerste aanvraag te worden gedaan. Het doen van deze opgave van BSN's is een voorwaarde voor het in behandeling nemen van de aanvraag.

Artikel 22, vijfde lid, WVA, is – zoals uit het voorgaande volgt – niet van toepassing op de S&O-inhoudingsplichtige die in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Voor deze S&O-inhoudingsplichtige wordt het S&O-uurloon vastgesteld op een forfaitair bedrag van €29.

Bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken zullen nadere regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de BSN's moet worden gedaan. Daarbij kan worden benaakt dat de opgave van BSN's uitsluitend langaankomende weg kan worden gedaan. Elektronische opgave vereenvoudigt en versnelt de verdere verwerking van de BSN's door SenterNovem.

Artikel IV, onderdeel C (artikel 23 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het gewijzigde artikel 23, vierde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geeft de nieuwe berekeningswijze van het S&O-uurloon. In de voorgestelde systematiek past SenterNovem het gemiddelde uurloon berekenen aan de hand van gegevens uit de polisadministratie zoals die gegevens zijn verstrekt door het UWV. Zoals toegelicht in het algemene deel van deze memorie, zal deze systematiek in werking treden op een lijn Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

De S&O-inhoudingsplichtige hoeft alleen nog opgave te doen aan SenterNovem van de BSN's van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht; waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. SenterNovem stuurt de door de S&O-inhoudingsplichtige aangeleverde BSN's door naar het UWV. Het UWV haalt per BSN het loon en de verkloonde uren van die werknemer zoals genoten bij de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige uit de polisadministratie, waarna SenterNovem aan de hand van deze door het UWV verstrekte gegevens een (ongewogen) gemiddeld uurloon berekent van alle S&O-werknemers.

Nadat SenterNovem het gemiddelde uurloon heeft berekend, bepaalt zij op basis van het door de S&O-inhoudingsplichtige in de aanvraag opgenomen aantal begrote S&O-uren de hoogte van de

S&O-afdrachtvermindering. Vervolgens geeft SenterNovem een S&O-verklaring af aan de S&O-inhoudingsplichtige.

Het gemiddelde S&O-uurloon wordt gesteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat kalenderjaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Dit gemiddelde uurloon bedraagt de som van de lonen van die werknemers genoten bij die S&O-inhoudingsplichtige over het desbetreffende referentiejaar gedeeld door de som van de in dat jaar aan deze werknemers verleende uren, nadat de verleende uren zijn vervingd met de factor 0,85 als forfaitaire correctie voor (betaalde) verlofuren. Door de correctie toe te passen kan, ervan uitgaande dat het daadwerkelijke aantal verlofuren overeenkomt met de forfaitaire omroep, het volledige loon van een werknemer die fulltime op cur- en ontwikkelingswerk verricht in aanmerking komen voor S&O-afdrachtvermindering. In de oude systematie werd voor de berekening van het S&O-uurloon vaak uitgegaan van het vergelijkbare aantal verlofuren of een laag vastgesteld standaard aantal verlofuren. Met de voorgestelde standaard eliminatiefactor van 15% wordt een vereenvoudiging bereikt en wordt (gemiddeld genomen) tevens een vermindering aangebracht, nu gemiddeld (slechts) +6 tot +12% van de verleende uren betaalde verlofuren zijn.

Vooraf is ten behoeve van de begroep eenvoud en vermindering van administratieve lasten gekozen voor het hanteren van een ongewogen gemiddelde. Dit voortvloeit uit het feit dat per werknemer die speur- en ontwikkelingswerk verricht een berekening zou moeten worden gemaakt. Het berekende gemiddelde uurloon zal weliswaar nu het geval is—naar boven worden afgerond op een veelvoud van €5. Met deze afronding wordt tevens compensatie geboden voor het feit dat uitgegaan wordt van de lonen uit het S&O-referentiejaar.

De voor de berekening van het gemiddelde S&O-uurloon bedoelde lonen van de S&O-werknemers zijn de lonen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964). Daartoe is in een nieuw achtste lid een correctie aangebracht op het loonbegrip zoals opgenomen in artikel 1, onderdeel c, WvA. De daarin genoemde uitzonderingen op het loon in de zin van de Wet LB 1964 zijn voor de S&O-afdrachtvermindering niet van toepassing. Aldus kunnen de desbetreffende lonen uit de loonadministratie worden gehaald zonder dat daarop vervolgens nog correcties moeten worden toegepast.

Zoals aangegeven, wordt het gemiddelde S&O-uurloon berekend en vastgesteld door SenterNovem aan de hand van de lonen en het aantal verleende uren zoals opgenomen in de loonadministratie van het UWV. Hierbij wordt een ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken vast te stellen politiekum (hierna: de politiekum) gehanteerd, die is gelegen in het kalenderjaar volgende op het S&O-referentiejaar. Eventuele wijzigingen in deze gegevens na de politiekum hebben, behoudens de hierna te beschrijven situatie waarin politieke gebeurtenissen geen invloed op het gemiddelde uurloon. Daarmee wordt de rechtszekerheid van de S&O-inhoudingsplichtige gewaarborgd, omdat eventuele correcties aangebracht na de politiekum in principe niet kunnen leiden tot het wijzigen van reeds afgegeven S&O-verklaringen. Gekozen is voorafslag voor een ministeriële regeling vast te stellen politiekum omdat op die manier met name voor de eerste jaren van inwerkingtreding kan worden ingespeeld op de stand van zaken met betrekking tot de vulling van politiekum. Zo zijn bijvoorbeeld bepaald voor de S&O-afdrachtvermindering 2011 de lonen en verleende

uren over 2009 (S&O-referentiejaar) zoals deze op de in 2010 liggende peildatum in de
polisadministratie staan. Hoe eerder de peildatum ligt, hoe eerder Samenflorven voor het opvolgende
kalenderjaar al inzicht kan geven in het uurtloon.

Voorbeeld:

Een S&O-inhoudingsplichtige vraagt in 2010 een S&O-verklaring aan voor 2011. Hij had in 2009 drie
werknemers in dienst die speur- en ontwikkelingswerk verrichtten waarvoor S&O-verklaringen zijn
verstrekkt. De inhoudingsplichtige doet ten behoeve van de aanvraag voor 2011 opgave van de BSN's
van deze werknemers aan Samenflorven. Vervolgens berekent Samenflorven het ongevoegde
gemiddelde uurtloon aan de hand van de lonen en verloonde uren over 2009 van de drie werknemers
zoals deze op de peildatum in 2010 in de polisadministratie staan.

Stel: de relevante jaaronnen bedragen respectievelijk €27.000, €32.000 en €45.000 en het aantal
verloonde uren bedraagt respectievelijk 1.000, 1.200 en 1.500. Het gemiddelde S&O-uurtloon voor
2011 wordt dan als volgt berekend:

$(27.000 + 32.000 + 45.000) / ((1.000 + 1.200 + 1.500) * 0,85) = 104.000 / 3.145 = €33,07$. Ter

bepaling van de S&O-afdrachtvermindering 2011 wordt dan, in verband met de afrondering naar boven
op een veelvoud van €5, een gemiddeld S&O-uurtloon van €35 gehanteerd (dit ongeacht hoeveel en
welke werknemers in 2011 speur- en ontwikkelingswerk zullen verrichten). In de S&O-verklaring
zullen naast vermelding van het bedrag van €35, ter informatie van de S&O-inhoudingsplichtige de
gegevens 104.000 en 3.700 worden opgenomen alsmede de vermenigvuldigingsfactor 0,85 voor de
verloonde uren (bijvoorbeeld in de vorm van de breuk $104.000 / (3.700 * 0,85)$).

Uit het voorbeeld volgt dat de berekening van het gemiddelde uurtloon plaatsvindt aan de hand van
alle verloonde uren van de S&O-werknemers, ongeacht hoeveel S&O-uren zij elk hebben verricht.
Daarmee wordt een substantiële vereenvoudiging bereikt ten opzichte van de berekeningswijze zoals
die vroeger gold.

Indien de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft
verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, geldt een gemiddeld uurtloon van €29.

Het kan zich voordoen dat door een onvoorziene situatie op de peildatum geen bruikbare gegevens
voor de berekening van het gemiddelde uurtloon aanwezig zijn. Hoewel een dergelijke situatie zich in
principe niet meer zou kunnen voordoen bij een uitbreiding van de polisadministratie, lijkt het
vooral nog wenselijk om daarvoor toch een voorziening te treffen. Gedacht kan bijvoorbeeld worden
aan de situatie dat een S&O-inhoudingsplichtige geen verloonde uren heeft opgegeven in zijn
aangittes inlichtingen over het referentiejaar en deze emissale per abuis niet is opgemerkt door de
reguliere controleinstantie(n). In dergelijke gevallen zal geen berekening van het gemiddelde uurtloon
kunnen worden gemaakt.

Daarnaast kan verder gedacht aan situaties waarin Samenflorven vermoedt dat de berekening aan
de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurtloon,
bijvoorbeeld als de berekening met behulp van gegevens uit de polis leidt tot een sterk afwijkend
gemiddeld uurtloon ten opzichte van het gemiddeld uurtloon van de desbetreffende S&O-
inhoudingsplichtige over voorgaande jaren (bijvoorbeeld €4 ten opzichte van €25). In dergelijke

gemalen zal SenterNovem de juiste gegevens ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon alsnog uitvragen bij de S&O-inhoudingsplichtige. Mocht het vermoeden na gegevensvraag bij de S&O-inhoudingsplichtige ongegrond blijken te zijn geweest, dan gelden de gegevens uit de polisadministratie en niet de uitgevraagde gegevens. Overigens geldt ook in de situatie dat het gemiddelde uurloon wordt vastgesteld aan de hand van door SenterNovem uitgevraagde gegevens, dat eventuele wijzigingen nadat het uurloon op deze wijze is vastgesteld, geen invloed hebben op het gemiddelde uurloon.

Artikel V

Artikel V (wijziging/bepaling voor de Wet vermindering attractiebelasting en premie voor de volksoverzettingen)

Met ingang van 1 januari van het kalenderjaar waarin de beschreven berekeningswijze van het gemiddelde uurloon bij Koninklijk Besluit in werking treedt, dient een S&O-inhoudingsplichtige uiterlijk bij indiening van de aanvraag opgave van de BSN's te doen van zijn werknemers die in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-attractiveminderingsbepaling heeft) S&O-werkzaamheden hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Aanvragen die betrekking hebben op de periode die aanvangt met het tijdstip van inwerkingtreding zullen echter veelal voor dat tijdstip, dat gelegen zal zijn op 1 januari van een bepaald kalenderjaar, worden ingediend. Op dat moment bestaat de verplichting tot het doen van opgave van BSN's nog niet. Wel bestaat de mogelijkheid de BSN's vooruitlopend op die inwerkingtreding vrijwillig reeds op te geven.

Daarvoor zal het aanvraagformulier dat wordt vastgesteld bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken te ziner tijd worden aangepast. Daarbij zal in het aanvraagformulier de mogelijkheid worden geboden om al voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningwijze, bij de aanvraag voor een periode die aanvangt met dat tijdstip, opgave van de BSN's te doen van de werknemers die in het S&O-referentiejaar aan een ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is afgegeven.

Indien een S&O-inhoudingsplichtige echter voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding een aanvraag indient zonder gelijktijdige opgave van BSN's, kan hij niet voldoen aan de voorwaarde dat de opgave van de BSN's uiterlijk gelijktijdig met de aanvraag moet worden gedaan. Uiteindelijk heeft de S&O-inhoudingsplichtige in deze situatie, in afwijking van artikel 22, vijfde lid, WVA, nog tot en met 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gelegen, de mogelijkheid om opgave van de BSN's te doen (tweede lid).

In verband met de zo onwettig toegestane latere aanlevering van BSN's, waardoor de aanvraag pas op een later moment in behandeling kan worden genomen, wordt de termijn die SenterNovem heeft voor het nemen van een beslissing op de aanvraag verlengd voor aanvragen die voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningwijze worden gedaan voor een periode die aanvangt met dat tijdstip. Daartoe is bepaald dat in afwijking van artikel 22, vierde lid, WVA, de beslissing op de aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding voor een

periode die aanvangt met dat tijdstip, wordt gegeven binnen vier kalendermaanden na de periode van de inwerkingtreding (eerste lid).

Artikel V

Artikel VI (artikel 59 van de Wet financiering sociale verzekeringen)

Artikel 59, eerste lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen houdt in, dat de premies voor de werknemersverzekeringen worden geheven met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting geldende regels. In aanvulling hierop wordt met betrekking tot de doorbetsalftboringregeling bepaald dat deze slechts om overeenkomstige toepassing is indien degenen aan het loon wordt afgeboord, werkgever van de werknemers is. Het gaat hierbij om het begrip werkgever in de zin van de Wvfa. Een dergelijke regeling is thans opgenomen in artikel 67, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001.

De doorbetsalftboringregeling kan dus ook voor de premies werknemersverzekeringen worden toegepast als het loon van de werknemer wordt doorbetaald aan degene die ten opzichte van de werknemer werkgever is in de zin van de Wvfa. Dan ontstaat het geen bezwaar dat bij de "levenbetrekking" geen premies werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en ook geen recht op een uitkering krachtens een verplichte werknemersverzekering ontstaat. Daar staat immers tegenover dat als gevolg van dit artikel bij de "hoofdbetrekking" in beginsel hogere premies voor de werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en er ook is een hoger uitkeringseizoen. Is degene aan wie het loon wordt afgeboord echter geen werkgever in de zin van de Wvfa, dan kan de doorbetsalftboringregeling voor de premies werknemersverzekeringen geen toepassing vinden. Anders zouden premies die vanwege de verzekerde arbeidsverhouding zijn verschuldigd niet worden betaald. Om dat de doorbetsalftboringregeling dan voor de premies werknemersverzekeringen niet van toepassing is, moeten deze premies worden betaald door de werkgever die het loon doorbetaalt. Hierdoor ontstaat wel een verschil tussen het fiscale loon en het loon voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet enerzijds en het loon voor de premies werknemersverzekeringen anderzijds (de werkgever aan wie het loon wordt doorbetaald, verantwoordt het loon van de werknemer voor de loonbelasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet; de andere werkgever verantwoordt het loon voor de premies werknemersverzekeringen (waarbij de hoogte van de premies afhankelijk is van de onderdeling en dergelijke), maar dit is voor de praktijk minder bezwaarlijk dan het om die reden in het geheel niet van toepassing zijn van de doorbetsalftboringregeling).

De overeenkomstige toepassing van de doorbetsalftboringregeling voor de werknemersverzekeringen is niet afhankelijk van een afzonderlijke beoordeling op dit punt door de inspecteur. Er wordt vanuit gegaan dat degene die het loon doorbetaalt voldoende informatie heeft om te toetsen of het loon wordt doorbetaald aan een werkgever (in de zin van de Wvfa) van de werknemer. In geval van twijfel kan de inspecteur hierover om een standpunt worden gevraagd. De werking van de regeling bij de premies werknemersverzekeringen kan als volgt worden samengevat:

- a. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide voor de werknemersverzekeringen; de doorbetaaldloosregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premieleen) geniet;
- b. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide niet voor de werknemersverzekeringen; de doorbetaaldloosregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever loon geniet (er is geen premieleen voor de werknemersverzekeringen);
- c. de hoofdbetrekking kwalificeert voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat niet; de doorbetaaldloosregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premieleen) loon geniet;
- d. de hoofdbetrekking kwalificeert niet voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat wel; de doorbetaaldloosregeling is alleen van toepassing voor de loonbelastingpremie; volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, zodat de werknemer in zoverre alleen van de hoofdwerkgever loon geniet; de doorbetaaldloosregeling is niet van toepassing voor de premies werknemersverzekeringen, zodat de werknemer bij de nevenbetrekking premieleen geniet.

Artikel VII

Artikel VII, onderdeel A (artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De eerste schijf van de vennootschapsbelasting wordt verlengd met €10.000 naar €35.000. De tweede schijf wordt verlengd met €90.000 naar €150.000. Daarnaast wordt het tarief van de tweede schijf verlaagd met 0,5%-punt naar 23%. Voor een toelichting op dit voorstel wordt verwezen naar het algemene deel van deze memorie.

Artikel VII, onderdeel B (artikel 25 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 25, eerste lid, houdt verband met de introductie van een afschrijvemindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). Daardoor kunnen beleggingsinstellingen de gehele dividendbelasting niet meer verrekenen met de verschuldigde vennootschapsbelasting.

Artikel VII, onderdeel C (artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 28, eerste lid, onderdeel h, houdt verband met de introductie van een afschrijvemindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). De regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronnen kan daarmee komen te vervallen.

Artikel VIII

Artikel VIII (overgangsbepaling Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Deze bepaling ziet op de toepassing van het **nieuwetarief** in de vennootschapsbelasting in de situatie van een gebroken boekjaar 2007/2008. Voor het boekjaar dat aanvangt voor 1 januari 2008 en op of na die datum eindigt, is in onderhavig artikel geregeld hoe de belasting moet worden berekend.

Artikel IX

Artikel IX, onderdeel A (artikel 4c van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging is in het algemeen deelttoegelicht.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Het vervallen van artikel 10, tweede lid, houdt verband met de introductie van een **afdrachtvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen** in artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 11 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging houdt verband met het vervallen van artikel 10, tweede lid.

Artikel IX, onderdeel D (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Een beleggingsinstelling moet haar voor verdeling beschikbare winst (bijv. bestaande uit dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeren aan haar aandeelhouders. Op die dividenduitkering wordt door de beleggingsinstelling dividendbelasting ingehouden en afgedragen. De in artikel 11a voorgestelde **afdrachtvermindering** houdt in dat de beleggingsinstelling op de afte dragen dividendbelasting een vermindering kan toewijzen ter grootte van de dividend- en bronheffing die ten laste van haar is ingehouden. Met betrekking tot de vermindering als gevolg van ingehouden buitenlandse bronheffing geldt als voorwaarde dat die bronheffing op de inhoudingsplichtige moet drukken. Doarmee wordt bereikt dat slechts de bronheffing na inpassing van het recht op vermindering **effensgaaft** in gevalge de Belastingregeling voor het Koninkrijk **oefen de Nederland** gealton verdrag ter voorkoming van dubbele belasting, voor vermindering in aanmerking komt. De vermindering van de afte dragen dividendbelasting heeft geen gevolgen voor het bedrag dat bij de aandeelhouder als voorheffing wordt beschouwd. Als voorheffing geldt het bedrag van de ingehouden Nederlandse dividendbelasting, dus zonder aftrek van de afdrachtvermindering.

In verband met de introductie van de afdrachtvermindering komen de beguifafregeling van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid) en de regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronbelastingen (art. 25, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 6 van het Besluit Belangingsinstellingen) te vervallen. Voorts hebben belangingsinstellingen voortaan geen recht meer op verrekening van dividendbelasting met de vennootschapsbelasting (artikel 25, eerste lid, Wet Vpb 1969).

Voorbeeld

Op 15 juni 2009 wordt door een fiscale belangingsinstelling aan haar uitdelingsverplichting voldaan door €300.000 dividend uit te keren aan haar aandeelhouders. Tot dat tijdstip is een bedrag van €7.000 aan dividendbelasting en €5.000 aan buitenlandse bronbelasting ingehouden op door de belangingsinstelling ontvangen dividenden en interest.

Uitkering

Uitgekeerd dividend	€300.000
Af te houden dividendbelasting (15%)	<u>€ 45.000</u> (te verrekenen bij aandeelhouders)
Netto uit te keren aan aandeelhouders	<u>€255.000</u>

Ingehouden dividendbelasting	€ 45.000
Af afdrachtvermindering	
- dividendbelasting	€7.000
- buitenlandse bronbelasting	€5.000
	<u>€ 12.000</u>
Af te dragen dividendbelasting	<u>€ 33.000</u>

Er bestaat geen recht op afdrachtvermindering voor dividend- en bronbelasting, indien de fiscale belangingsinstelling niet als uiteindelijk gerechtigde wordt beschouwd van de daarmee verband houdende opbrengsten.

Een bedrag ter omvang van de afdrachtvermindering behoort tot de voor uitdeling beschikbare winst van de belangingsinstelling. In dat kader wordt opgemerkt dat teruggeven van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid, Wet DB 1965) en teruggeven inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronbelastingen (art. 25, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 6 van het Besluit Belangingsinstellingen) onder de huidige regeling ook tot de voor uitdeling beschikbare winst worden gerekend.

Vennootschappen die als belangingsinstelling worden aangemerkt, kunnen onder voorwaarden een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting vormen (artikel 15, eerste lid, van de Wet Vpb 1969). In dat geval wordt de vennootschapsbelasting geheven alvorens belastingplichtige is. Dat heeft onder andere tot gevolg dat de moedertaatschappij voor alle vennootschappen van de fiscale eenheid aan de uitdelingsverplichting moet voldoen en daarmee dividendbelasting moet inhouden en afdragen. Het voorgaande de derde lid bevestigd ligt daarom dat de dividend- en bronbelasting die ten

laste van een gevoegd dochtermaatschappij is ingehouden, bij de moedermaatschappij als vermindering in aanmerking wordt genomen.

Op grond van het voorgestelde derde lid, tweede volzin, kan de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevoegd dochtermaatschappij vóór het voegingslijdstip is ingehouden en vóór dat tijdstip nog niet bij de dochter in aanmerking is genomen voor een vermindering op de voet van artikel 11a, bij de moedermaatschappij als afdrachtvermindering in aanmerking kan worden genomen.

Artikel X

Artikel X (artikelen 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting)

In artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting zijn criteria opgenomen op grond waarvan bepaalde prijsvragen niet als kansspelen worden beschouwd. De eerste wijziging van deze bepaling is dat de zinrede "voor de deelneming" is geschrapt. Daarmee wordt buiten kijf gesteld dat het om de aard van de gevraagde prestaties gaat, en niet om die van de deelnemers. Hiermee wordt zeker gesteld dat ook prijsvragen met een brede groep van (potentiële) deelnemers voor de vrijstelling in aanmerking kunnen komen. De inspreuder toetst het wetenschappelijke of kunstzinnige karakter van de prestatie marginaal, bijvoorbeeld aan de hand van het reglement van de prijsvraag of aan de samenstelling van de jury. De wetenschappelijke of kunstzinnige prestaties kunnen een algemeen belang maar ook een specifiek of commercieel belang dienen.

In de tweede plaats is een nieuwe uitzonderingscategorie toegevoegd. Deze houdt in dat de inzendingen die voor een prijs in aanmerking kunnen het algemeen maatschappelijk belang moeten dienen. Prestaties die een specifiek of commercieel belang dienen, kunnen naar hun aard niet het algemeen maatschappelijk belang dienen. Het gaat erom dat de inzending die voor de prijs in aanmerking komt aan de voorwaarde (dienbaarheid aan het algemeen maatschappelijk belang) voldoet. Of de prijsvraag op zichzelf beschouwd een algemeen maatschappelijk belang kan dienen, is niet van belang voor het antwoord op de vraag of de vrijstelling toepassing vindt.

Artikel XI

Artikel XI, onderdeel A (artikel 4 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

De wijziging van artikel 4, derde en vierde lid, WvR strekt ertoe voor de bepaling van het aanmerkelijk belang of de beoordeling of geconsolideerd moet worden voortaan aan te sluiten bij het daadwerkelijke belang dat men heeft in de vennootschap. Welk aandeel men heeft in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet langer doorslaggevend. Uiteraard kan wanneer alle aandelen waardeloos/rechten en plichten hebben wel aansluiting worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal, omdat dit dan het gehele belang vertegenwoordigt. Beide wijzigingen moeten te voorkomen dat overdrachtsbelasting kan worden ontlopen door constructies met soort aandelen op te zetten. In artikel 4, vijfde lid, WvR is een aantal wettelijke voor de toepassing van de

aanmerkelijkbelangens en consolidatie-eis opgenomen. Deze zijn aan het nieuwe begrip 'belang' aangepast. De wijziging van artikel 4, vijfde lid, onderdeel c, WVR gaat echter verder dan louter een aanpassing aan het begrip 'belang' en is gelijk aan de wijziging zoals opgenomen in het wetsvoorstel "Invoeringswet Wet 7-13 Burgerlijk wetboek"¹⁸. Deze wijziging strekt ertoe de redactie van deze bepaling beter leesbaar te maken en geeft uitvoering aan de toezegging in de antwoorden op de Kamervragen die gesteld zijn door Daanjan Hamming en Van Egenschoot inzake de overdrachtsbelasting naar aanleiding van het profielwit van de heer Y.E. Gassler (Kamersluiten II, 2005/06, Aanhangsel, blz. 2456). Het betreft de toezegging de onbedoelde dubbelbelasting wegens aansluiting op van een middellijk belang van een verboden natuurlijk persoon en een verboden lichaam via de verrijking te beperken.

Artikel X, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op de slagen van rechtsverkeer)

Het nieuwe artikel 15, eerste lid, onderdeel a, strekt ertoe de verkrijging van natuurgrond vrij te stellen van overdrachtsbelasting. Voor de invulling van wat verstaan wordt onder natuurgrond zal in het Uitvoeringsbesluit belastingen van rechtsverkeer worden verwezen naar artikel 1, onderdeel b en d, van het Rangschikkingbesluit NSW. Onder natuurgrond wordt aldus verstaan:

- ^a natuurgrond bezet met heuvelstanden niet zijnde kweekgebied, kerstboomteelten, laosamboommoaarden of nierenlinden;
- ^a heidevelden, hoogreizen, laagveenmoerassen, zandveestuwingen, duinheideën, kwaden, sluffers, schorren, gorzen, slikken, groene stranden, netlanden, rugten, strawelen, moerassen, venen, poelen, beken, kleine rivieren, welen, afgesloten riviercypen, kreken, bronnen en sprengen, voor zover deze gronden niet in gebruik zijn als landbouwgrond;
- ^a kalkgraslanden, bloemrijke graslanden van het heuvelland, van het zand- en het veergebied, of van het rivieren- en zeekleigebied, natte schraalgraslanden, dooterbem graslanden van beekdalen, of van veen- en kleigebieden, natte matig voedselrijke graslanden, droge schraalgraslanden van de hogere gronden, droge kalkarme duingraslanden, droge kalkrijke duingraslanden en binnendijkse zilte graslanden, voor zover deze gronden slechts in gebruik zijn voor begrazing of als heuveland en begroeid zijn met voor deze graslanden kenmerkende vegetatietypen.

De inrichting en het beheer van de natuurgrond dient geheel of aangenog geheel duurzaam te zijn afgesloten op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De vrijstelling is beperkt tot grond. In gevallen waarin opslaten aan vestigingen zal de arover wel overdrachtsbelasting verschuldigd zijn. Anders dan bij de vrijstelling voor cultuurgrond geldt evenmin een vrijstelling voor de ondergrond van bepaalde oostaden.

¹⁸ Kamersluiten II 22/06/2007, 31 065, nr. 2.

Vervreemding van de natuurgrond behoort er niet toe te leiden dat de vrijstelling wordt teruggeonnen. De vrijstelling kan intact blijven indien ook bij de opvolger sprake blijft van natuurgrond. Ook de verkrijger zal in dat geval een beroep kunnen doen op de vrijstelling. Voor de verkrijger gaat een nieuwe tienjaarstermijn lopen. In voorkomende gevallen waar bij binnen de tienjaarstermijn wordt doorverkocht, doet de verkopende partij er verstandig aan in de koopovereenkomst een kettingbeding op te nemen om franchisestelsels uit te sluiten.

Ten slotte is voorzien in de mogelijkheid dat natuurgrond omgezet wordt in bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel a, WBR. De belasting is niet alsnog verschuldigd mits gedurende het bestaan van de tienjaarstermijn van de verkrijger de verkrijgende grond als zodanig gebruikt. Voor de in cultuurgrond omgezet natuurgrond gaat overigens een nieuwe tienjaarstermijn lopen op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel a, WBR.

Artikel XII

Artikel XII, onderdeel A (artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Beperking van de vrijstelling voor medische diensten: vrijstelling geldt alleen voor gezondheidskundige verzorging van de mens

De verwijzing in deze bepaling naar diensten op het vlak van de "gezondheidskundige verzorging van de mens" sluit aan bij de jurisprudentie van het HvJEG¹³. Hiermee wordt bereikt dat de uitbreng en toepassing van de medische vrijstelling ook in de toekomst schijnbaar wordt. Op dit moment is daar namelijk niet geheel sprake van. Op grond van de huidige wettelijke bepaling van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^a, van de Wet op de omzetbelasting 1968 (Wet OZ), geldt de (aan)medische vrijstelling voor de diensten door beoefenaren van een beroep waarvoor moeds zijn oosteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG).

Deze vrijstelling is, conform de jurisprudentie van de Hoge Raad, alleen van toepassing op diensten die door de desbetreffende beroepsbeoefenaar als zodanig (lees: in de hoedanigheid van beoefenaar van een beroep in de individuele gezondheidszorg) worden verricht (zie Hoge Raad, 8 september 1993, nr. 28 932). Dit betekent dat de niet strikt medische diensten van een arts, zoals een advies over de organisatie van een bepaalde ziekenhuisafdeling, op normale wijze belast zijn met BTW. In

¹³ De formulering "gezondheidskundige verzorging van de mens" in de bedoelde artikelen van het EUCD uit 2000 (niet aangepast in het algemene deel van de memoire van toelichting) is ontleend aan de Nederlandse tekst van artikel 13, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn en komt overeen met de Franse tekst "soins médicaux" in de Nederlandse vertaling. Het uit het met hetgeen over artikel 13, A, lid 1, onder c, voortvloeiende artikel 132, lid 1, onder c, van de BTW-Richtlijn 2006. Omwille van de rechtzekerheid wordt echter voorgesteld in de Wet 100 aan te sluiten bij de door het HvJEG geuite formulering uit de Zesde Richtlijn, mede in het licht van de constatering in het arrest HvJEG, 24 mei 2009, 122/07, dat artikel 13, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn in alle talen versies (van de toenmalige ECU) de vrijstelling voor medische verzorging uitsluitend toepast tot de gevallen waarin het gaat om verzorging "van de mens", met uitzondering van de bilancoes en de Engelse taalversies. Er zijn stappen ondernomen om te bevestigen dat de tekst van artikel 132, lid 1, onder c, van de BTW-Richtlijn 2006 in het Nederlands taalgebruik van de Europese Unie overeenkomstig de aangehaalde bewoordingen van artikel 13, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn wordt gewaarschuwd.

deze lijn heeft de Hoge Raad ook bevestigd dat het maken van niet in opdracht van een medicus uitgevoerde echografie – zogenaamde pretesto's – niet onder de vrijstelling valt (Hoge Raad 2 mei 2003, nr. 37/057).

Koufregenderzoeken, zoals sportkeuringen, reintegratieonderzoeken, invaliditeitsonderzoeken voor verzekeringen, worden echter op grond van genoemde bepaling in de Wet OB tot dusverre niet vrijgesteld van BTW, omdat deze werkzaamheden binnen het specifieke gezondheidsgebied van (para)medici worden verricht. De Nederlandse medische vrijstelling is dus niet zo makkelijk te beperken tot de "gezondheidskundige verzorging van de mens" zoals het HvJEG dat in november 2003 heeft uitgelegd. In deze zin is de Nederlandse medische vrijstelling thans te ruim geformuleerd. Naar de letter van de Zesde Richtlijn en uit de jurisprudentie van het HvJEG blijkt dat voor de toepassing van de BTW-vrijstelling op medische dienstverlening in ieder geval voldaan moet zijn aan een twaalfdel voorwaarde. Enerzijds moet het gaan om de gezondheidskundige verzorging van de mens.

Hieronder worden medische handelingen verstaan die worden verricht met een ander doel dan de bescherming – inclusief instandhouding of herstel – van de gezondheid van personen. Het deel van een medische dienst is zodoende bepalend voor toepassing van de vrijstelling (HvJEG, 26 november 2003, C-312/01 en C-367/01). Al eerder oordeelde het HvJEG dat het begrip "gezondheidskundige verzorging van de mens" zich niet leent voor een uitleg die medische handelingen omvat die worden verricht met een ander doel dan diagnose, behandeling en – voorzover mogelijk – genezing van ziekten of gezondheidsproblemen (HvJEG, 14 september 2000, C-384/98). Anderzijds dient de therapeutische doel verwezenlijkt te worden door personen (in opdracht of rechtsvorm) die beschikken over de juiste beroepskwalificatie (HvJEG, 10 september 2002, C-147/00). De Wet OB kent de eerstgenoemde voorwaarde van het therapeutische doel niet, maar stelt alle diensten door (para)medici vrij, en heeft zodoende een andere, ruimere, reikwijdte dan voorheen de Zesde Richtlijn en thans de BTW-richtlijn 2006. De in dit onderdeel opgenomen wijziging van artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB, maakt hieraan een einde. Dit betekent dat bepaalde activiteiten, bijvoorbeeld een door een arts afgenomen sportkeuring, verzekeringskeuring of vaderschapstest, die thans viel onder de vrijstelling van de Wet OB, vallen (het is immers een dienst door een medicus), daarna de voorgestelde wijziging niet langer onder vallen nu niet aan het vereiste van het therapeutische doel wordt voldaan.

Het HvJEG komt tot de conclusie dat de volgende diensten in ieder geval ver onder de BTW-vrijstelling vallen, mits deze diensten hoofdzakelijk tot doel hebben de gezondheid van de betrokkene te beschermen:

- de overdracht van medische monsters indien voor het maken van de diagnose een therapeutisch doel is gediend (C-76/00);
- gezondheidskundige verzorging – mede aan huis – door een kapitaalverzekerschap die ambulante verpleging door geschoold verplegend personeel aanbiedt (C-141/00);
- psychotherapeutische behandelingen die door een privaatrechtelijke stichting met behulp van bij deze rechtspersoon in dienst zijnde psychotherapeuten worden verstrekt (C-450/01);
- het verrichten van medisch onderzoek van personen ten behoeve van werkgevers of verzekeringsmaatschappijen (C-307/01);

- het afnemen van bloed of andere lichaamssubstanties voor het testen op virusen, infecties of andere ziekten, op verzoek van werkgevers of verzekeraars (C-307/01);
- het afgeven van een verklaring van medische geschiktheid, bijvoorbeeld geschiktheid om te reizen (C-307/01).

Op grond van de jurisprudentie van het HvJEG geldt de medische vrijstelling niet voor de volgende diensten, ongeacht of deze worden verricht in het kader van de uitoefening van (para)medische beroepen:

- het vaststellen door middel van biologische analyses van de biologische verwantschap van individuen (C-384/96);
- diensten die verband houden met algemene verzorging en huisaidszorg (C-141/00);
- het afgeven van een medische verklaring voor de toekenning van een orgaanscansio (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van een medisch deskundigenrapport terzake van aansprakelijkheid en schadevergoeding, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering wegens ietselelde overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken almede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van medische deskundigenrapporten terzake van medische benoedelingen, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering in recht overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken almede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);
- de werkzaamheid van een arts bestaande in de opstelling van een deskundigenrapport over iemands gezondheidsstand levinde te bepalen of een verzoek om een invaliditeitskering gegroed is of niet, de ernstigheid dat de medische deskundige is aangewezen door een rechterlijke instantie of door een pensioenverzekeringstelling maakt daarbij geen verschil (C-212/01).

Mit de verwijzing in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^e, van de Wet OB naar diensten op het vlak van de "gezondheidskundige verzorging van de mens" wordt bereikt dat de voornoemde –niet limitatief bedoelde –voorbeelden van medische prestaties, onder de bewoordingen van de vrijstelling uit de Wet OB op gelijke BTW-technische wijze worden behandeld als onder de BTW-richtlijn 2006 c.q. de jurisprudentie van het HvJEG.

Herijking van de vrijstelling voor medische diensten: (para)medische beroepsbeoefenaren dienen voor hun werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG).

Zoals is uiteengezet in het algemene deel van deze memorie, is gekozen voor een herijking van de niet-fiscale kwaliteitsdoets waaraan (para)medici moeten voldoen vallen zij van de vrijstelling voor medische diensten gebruik maken. Vootaan zullen beroepsbeoefenaren alleen zijn vrijgesteld voor het verrichten van hun specifieke werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens waarvoor zij een gerichte opleiding hebben gevolgd waarvoor de (examen)isen zijn neergelegd in het bepaalde bij of krachtens de Wet EIG. Niet langer zullen deze beroepsbeoefenaren hun andere in het kader van de gezondheidskundige verzorging verrichte diensten vrijgesteld kunnen verrichten. Zo vallen bijvoorbeeld werkzaamheden van medici (of andere beroepsbeoefenaren als bedoeld in de Wet BIG) op het vlak van de gezondheidskundige verzorging, waarvoor zij niet goed geschikt zijn (vervalrijp)pleting hebben afgevoerd die niet aan de hiervoor bedoelde voorwaarde voldoet, niet onder de vrijstelling.

De verwijzing naar "beoefenaren van een medisch of paramedisch beroep" in het nieuwe artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB sluit aan bij de verwijzing naar "medische en paramedische beroepen" als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder 2, van de BTW-richtlijn 2006 en sluit geen enkele beroepsbeoefenaar in de zin van de Wet BIG bij voorbaat uit.

Andere wijzigingen

Voor een toelichting op de vrijstelling van omzetbelasting inqvoorde het gewijzigde artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, van de Wet OB met betrekking tot de diensten door psychologen, pedagogen en biotechnici, alsmede met betrekking tot de levering van tendosprothesen, wordt verwezen naar het algemene deel van deze memorie.

Artikel 11, onderdeel B (in het II van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Uit onderdeel B steekt er toe de wettelijke regeling betreffende de toepassing van het nuttarief op het punt van de invulling van het begrip luchtvaartuigen schijnt conform te redigeren. Op grond van artikel 148, punten e, f en g, BTW-richtlijn 2006 (voorheen Zesde BTW-richtlijn) moeten de lidstaten een vrijstelling toepassen voor een groot aantal prestaties ten aanzien van de luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het bepaalde internationale vervoer toelagen. In de Nederlandse wetgeving heeft deze richtlijn vrijstelling met recht op terugaaf van voortbelasting technisch, met hetzelfde resultaat, de vorm gekregen van een tarief van nihil, het zogenoemde nuttarief.

Dit nuttarief is in de huidige redactie van de bij de Wet op de omzetbelasting 1968 behorende tabel II, onderdeel a, post 5, van toepassing op de levering, de inbouw, montage, reparatie en de afvoer van luchtvaartuigen welke hoofdzakelijk in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt. Voor de overige prestaties –diensten met betrekking tot luchtvaartuigen– is, conform de bepalingen van de RTW-richtlijn, in punt H van Tabel II vermaen in het nuttarief.

In het zogenoemde Cimbor Air AIS omzet (zaak C-382/02, VAN 2004/52,14) heeft het Hof van Justitie EG zich nadrukkelijk uitgesproken over de reikwijdte van genoemde richtlijn vrijstelling: de vrijstelling geldt (alleen) voor luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich

hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toeleggen. Het gaat derhalve om de status van de luchtvaartmaatschappijen en niet om de status van een bepaald luchtvaartuig. In dat verband heeft de Europese Commissie de Nederlandse regering doen laten weten dat de desbetreffende Nederlandse bepaling niet congruent is aan het Gemeenschapsrecht.

Zoals gezegd, strekt dit onderdeel uitoe die incongruentie weg te nemen. Gelet op de tekst van de betreffende bepaling in de BTW richtlijn en gezien voormeld arrest van het Hof van Justitie is deze aanpassing overigens onvermijdelijk.

Van deze wijziging wordt grosso modo geen grote wijziging in de toepassing in de praktijk van het nuttarief ten aanzien van vliegtuigen verwacht. Ook zullen er feitelijk geen financiële gevolgen zijn voor de betrokken ondernemers.

Voor zover er in ons land al luchtvaartmaatschappijen (ondernemers) zouden bestaan die zich hoofdzakelijk op het binnenlandse verkeer toeleggen – waardoor het nuttarief geen toepassing kan krijgen, ook al zou ze'n maatschappij ook een vliegtuig exploiteren dat wel hoofdzakelijk in het internationale verkeer wordt gebruikt – zal hun BTW -positie in materiële zin de facto niet wijzigen (dat geldt ook hun leveranciers). Voor vliegtuigen die voornamelijk binnenlandse vluchten uitvoeren was het nuttarief (al) niet van toepassing. Bovendien is er blijft de aan deze ondernemers ten aanzien van leveringen van goederen en diensten aan hen – maar dan, zonder nuttarief, ook ten aanzien van dat ene "internationale" vliegtuig – in rekening gebrachte omzetbelasting aftrekbaar. De heffing van omzetbelasting over de output wijzigt niet, zo blijft bij voorbeeld op het personenvervoer met een vertrek of bestemming buiten Nederland het nuttarief van toepassing, en voor binnenlands personenvervoer blijft het thans al geldende algemene BTW-tarief van toepassing.

Anderzijds zal het nuttarief wel van toepassing worden voor handelingen ten aanzien van luchtvaartuigen die, hoewel zij hoofdzakelijk binnenlandse vluchten maken, worden geëxploiteerd door een luchtvaartmaatschappij die zich hoofdzakelijk beoogt op het betaalde internationale vervoer. Op de prestaties ten aanzien van die luchtvaartuigen kunnen de desbetreffende leveranciers per 1 januari 2000 het tarief van nihil toepassen (deze leveranciers houden overigens wel recht op aftrek van voorbelasting), zodat de athenensche maatschappij daadwerkelijk geen omzetbelasting meer in rekening krijgt gebracht en derhalve ook niets meer in aftrek kan o.p. hoeft te brengen. Ook hier verandert er aan de outputzijde van die athenensche luchtvaartmaatschappij niets met betrekking tot de heffing van omzetbelasting over diene prestatie.

Artikel XIII

Artikel XIII, onderdeel 4 tot en met E (Artikelen 3, 11, 12, 13, en 18 van de Wet belasting zware motorvoertuigen)

Lieze onderdelen regelen de overgang van een papieren vignet naar een papieren of vignet. Het certificaat, dat voorheen als bewijs van voldoening in de vrachtwagen moest kunnen worden getoond, vervalt.

Artikel XIV

Artikel XIV, onderdeel A, (artikel 8 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 8, onderdeel h, van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de vrijstelling van grondwaterbelasting voor onttrekkingen van grondwater ten behoeve van het sproeien van meermalss te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIV, onderdeel B, (artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot echthoofing van de terugaaftegeeling voor belasting op leidingwater. Deze terugaaftegeeling diende ter stimulering van het spoelen van meermalss te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIV, onderdeel C, (artikel 36a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 36a, negende lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag, strekt tot afschaffing van de bepaling in de energiebelasting waan de belastingplicht wordt verlagd van degene die de levering verricht (een leverancier) naar de verbruiker. Deze bepaling is van toepassing als een leverancier niet in Nederland is gevestigd geen vaste inrichting heeft in Nederland en niet aan de verplichting heeft voldaan om een faciel verlegenswoordiger aan te stellen. Hierbij ontstaat de ongewenste situatie dat zo'n leverancier in het geheel niet meer belastingplichtig is voor de EB. De afschaffing van deze bepaling heeft tot gevolg dat dergelijke leveranciers voortaan zelf belastingplichtig zijn voor de EB. In een dergelijk geval worden verbruikers niet langer aancement als belastingplichtige voor de EB en hoeven zij geen afzonderlijke aangifte meerte doen.

Artikel XIV, onderdeel D, (artikel 36a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Als de wijziging in dit artikel wordt artikel 36a, tweede lid, van de Wvbm, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36a van de Wvbm.

Artikel XV

Artikel XV (overgangsbepaling belastingen op milieugrondslag)

Het is mogelijk dat een enkeling optreedt tussen dit wetsvoorstel en het bij Koninklijke beschikking van 24 november 2006 ingediende voorstel tot wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag) (SR 2006/1) indien het laatstgenoemde wetsvoorstel eerder in werking treedt dan dit wetsvoorstel, wordt in artikel XIV, onderdeel A «Artikel 8» gewijzigd in «artikel 10a».

Artikel XVI

Artikel XVI, artikel 18 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen

In artikel 8 van de Awir wordt voor situaties waarin geen aanslag inkomstenbelasting wordt vastgesteld, aangegeven bij het belastbare loon zoals dat blijkt uit de jaaropgave. Pas bij een gereviseerde jaaropgave is er aanleiding een ander belastbaar inkomen in aanmerking te nemen. Dit

systeem is vanuit het oogpunt van rechtsbescherming niet gewenst omdat de juistheid van een jaaropgave niet aan de rechter kan worden voorgelegd. Daarom wordt de inspecteur bij een onjuiste jaaropgave, bijvoorbeeld een schijfje offshout, de mogelijkheid gegeven om te bepalen dat de Belastingdienst/Toeslagen bij de berekening van inkomensafhankelijke toeslagen een ander gegeven kan hanteren dan dat op de jaaropgave vermeld staat. Dit is geregeld in het nieuwe achtste lid. Het gaat hierbij om situaties waarbij er geen discussie bestaat over de juiste hoogte van het belastbare loon. Om te voorkomen dat er onnodige formalisering met bijbehorende verzwarende voor de rechtelijke macht zou ontstaan, is in dergelijke situaties geen beschikking vereist.

Als er wel een inhoudelijk geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat, bijvoorbeeld over de belastbaarheid van een vergoeding of het tijdsip van genieten, zal bij de belanghebbende behoefte aan rechtsbescherming bestaan en is derhalve een formele vaststelling van het loon vereist. Daarom wordt in het nieuwe negende lid in combinatie met het nieuwe tiende lid geregeld dat de inspecteur het belastbare loon vaststelt bij weerbezuur volkore beschikking in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen indien er een geschil over de hoogte ervan bestaat (ongeacht of er bij diezelfde inspecteur al is of nog wordt geprocedeerd over de ingehouden loonbelasting). Vervolgens stelt de inspecteur het loon dan vast op het zinsinzins juiste bedrag, ongeacht of dit overeenkomt met het bedrag dat op de loonopgave is vermeld. Het nieuwe tiende lid voorziet in de mogelijkheid tot herziening van de beschikking terzake van het belastbare loon.

Artikel 20 van de Awir regelt dat als na de toelening het toetsingsinkomen wijzigt, de tegemoetkoming automatisch wordt herzien. Dit vindt plaats binnen acht weken nadat de desbetreffende beschikking of uitspraak onherroepelijk is geworden of nadat de herziene jaaropgave bij de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden. Als het belastbare loon, nadat het op grond van het voorgestelde negende lid van artikel 8 van de Awir bij beschikking is vastgesteld, na bezwaar of beroep een wijziging ondergaat, herleidt de Belastingdienst/Toeslagen op grond van artikel 20 van de Awir de tegemoetkoming automatisch. Als er geen beschikking is, dus ingeval het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awir van toepassing is, is sprake van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zijnde geen aanslag inkomstenbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Op grond van de thans geldende tekst van artikel 20 van de Awir leidt dit eveneens tot herziening van de tegemoetkoming.

Artikel XVII

Artikel XVII, onderdeel A en B (artikel 8 en 15 van de Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het jaar 2005)

Het ontwerp van de Wet kinderopvang heeft model gestaan voor de Awir. Dit betekent dat de bepalingen in de Wet kinderopvang die over het toetsingsinkomen gaan, de artikelen 8 en 15 (tekst 2005), meeleen worden aangepast voor het jaar 2006. Dat is het jaar waarin de Wet kinderopvang in werking is getreden. Met ingang van 1 januari 2006 loopt de vaststelling van het toetsingsinkomen voor de kinderopvangtoeslag via de Awir. Artikel 8 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, sluit voor het toetsingsinkomen van belanghebbenden die niet in aanmerking komen voor een aanslag meting inkomenbelasting eveneens aan bij het belastbare loon volgens de jaarsopgave. Deze bepaling wordt daarom aangepast overeenkomstig de wijziging van artikel 8 van de Awir. Artikel 15 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, regelt de automatische herziening van de tegemoetkoming na wijziging van het toetsingsinkomen. Anders dan artikel 20 van de Awir voorziet artikel 15 van de Wet kinderopvang niet in een herziening als gevolg van een wijziging die de BlandingsdienstTeselezen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomenbelasting of beschikking verzamelinkomen is vastgesteld. Dit betekent dat een wijziging van het belastbare loon die voortvloeit uit het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awir, dus zonder een bij voorbevoor vastbare beschikking, niet tot herziening van de tegemoetkoming zou leiden. De aanpassing van artikel 15 van de Wet kinderopvang voorziet in eenzelfde regeling op dit punt als artikel 20 van de Awir.

Artikel XVII

Artikel XVII

De in artikel XVII opgenomen wijziging betreft het herstel van een onjuiste wijzigingsprobleem. Bij de formulering van artikel I, onderdeel Bbis, van het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving is per abuis niet voortgebouwd op de wijziging die reeds is opgenomen in artikel I, onderdeel B.

Artikel XX

Artikel XX (aanpassing naar aanleiding van inwerkingtreding wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving)

De in artikel XX voorgestelde wijzigingen van de Gemeente niet, de Wet aanleiding onroerende zaken en de Waterschapswet zijn wettelijk van aard. In het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving staat de uitzondering voor decentrale overheden op de beslismijn (voor bezwaarschriften) van artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht. In de bepalingen waarin die uitzondering is opgenomen, staat nog niet een 'in afwijking clausule'. Bij dit artikel XX gebeurt dit alsnog.

Artikel XX

Artikel XX (Inwerkingtreding)

Artikel XIII heeft de verplichting een papieren vignet in de vrachtwagen te kunnen tonen af. Dit artikel kan pas in werking treden wanneer het technische systeem van het papierloze vignet actief is, naar verwachting in 2005. Daarom treedt de wijziging in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XVI werkt terug tot en met 1 januari 2006, de datum waarop het eerste berekeningsjaar van de Auteursrechtenwet (ARW) begint. Van artikel XVII geldt terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2005, oorspronkelijk de WKO een jaar eerder in werking trad. Omdat in de Aanpassingswet Awir (wet van 23 juni 2005, Stb. 343) de betrokken bepalingen uit de WKO zijn geschrapt, wordt de aanpassing van de WKO maar voor één berekeningsjaar, te weten 2005.

Lasten en bevelen dat dezen in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige handhaving aan de hand zullen houden.

Opgave:

De staatssecretaris van Financiën,

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3.22 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid, onderdeel b, wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het tweede lid vervalt 'van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap'. Voorts wordt 'over een vaartweg die voorkomt op de lijst van vaartwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van' vervangen door: door een vaartweg van maritieme aard in de zin van.

B. In artikel 3.23 eerste lid wordt "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden" tevens vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

C. In artikel 3.79a, tweede lid, wordt "10%" vervangen door: 11%.

D. Artikel 6.35 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt voor de puntkomma ingevoegd: , alsmede anderszins goedgekeurd door de minister als zodanig aangemerkte instellingen, indien en zolang zij voldoen aan de door hem te stellen voorwaarden.

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt na onderdeel b) ingevoegd: , eerste gedeelte.

3. In het derde lid, eerste volzin, wordt na «onderdeel b» steeds ingevoegd: , eerste gedeelte.

Artikel II

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 22aa, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende:

De luiting kan tevens worden toegepast ten aanzien van de werknemers die ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsoordening jonggehuwden ten recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsubsidie, doch welke luiting ingevolge artikel 50, § 1 of § 1a van die wet niet wordt betaald.

B. In artikel 23, tweede lid, wordt na 'in afwijking van het eerste lid' wordt ingevoegd: door de werknemer, bedoeld in artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin.

C. Na artikel 32e wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Belastingheffing bij uit hoofde van een dienstbetrekking af te staan loon**Artikel 32d**

1. De in Nederland wonende of gevestigde inhoudingsplichtige wordt geacht met het door hem verschuldigde loon van een in Nederland wonende werknemer tevens te verstrekken het loon dat de werknemer zonder toepassing van dit artikel zou hebben genoten als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, indien:

a. de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van die andere inhoudingsplichtige onder de verplichting het hem toekomende loon aan die bijbehorende vrije vergoedingen af te staan aan de inhoudingsplichtige, en

b. die andere inhoudingsplichtige het bedoelde loon en de bijbehorende vrije vergoedingen rechtstreeks afstelt aan de inhoudingsplichtige en aan de werknemer geen vrije verstrekkingen verstrekt die niet voortvloeien uit de inhoudingsplichtige zijn medegeleed.

Aan de voorwaarde in de eerste volzin, onderdeel a, dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, is ook voldaan indien de inhoudingsplichtige waaraan het loon wordt afgestaan een lichaam is waarvan de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, de werknemer via dit lichaam een belang heeft in de andere inhoudingsplichtige en dit belang te zamen met zijn werkzaamheden voor die andere inhoudingsplichtige materieel grotendeels overeenkomt met het aandeel in de werkzaamheden van een vennoot in een vennootschap onder firma.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een niet in Nederland wonende werknemer in geval het aan de inhoudingsplichtige afgestane loon voor de toepassing van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting niet anders zou worden behandeld dan het door deze inhoudingsplichtige aan de werknemer uit te betalen loon.

3. Het eerste en tweede lid zijn slechts van toepassing als de inspecteur onder wie de inhoudingsplichtige ressorteert die zonder toepassing van deze leden belasting had moeten inhouden, op gezamenlijk verzoek van deze inhoudingsplichtige, de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan en de werknemer bij voor bezwaar vastere beschikking, die te allen tijde bij na dere, voor bezwaar vatbaar, beschikking kan worden herroepen, heeft vastgesteld dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder inhoudingsplichtige mede verstaan degene als bedoeld in artikel 16, tweede lid.

D. Na artikel 35 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 39a

1. In afwijking van artikel 27 kan de overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestendig gevoerde gedraging in de maand januari van het jaar 2008 gedane inhouding op loon der de werknemer met betrekking tot een of meer loontijdvakken binnen het jaar 2007 bevestigd worden.

begrepen in de laatste aangifte met betrekking tot het jaar 2007. Het loon waarop deze inhouding betrekking heeft wordt voor de berekening van de inhouding gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht te zijn gedaan op 31 december 2007.

2. In geval de inhoudingsplichtige loon verstrekt met betrekking tot verstreken loontijdvakken binnen het jaar 2008 te het de inhoudingsplichtige tegeestaan dat loon overeenkomstig een door hem bestendigd gevolgde geschiedlijst aan de desbetreffende loontijdvakken toe te rekenen, zo nodig door het indienen van correctieberichten. Dat loon wordt voor de berekening van de inhouding gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht in die tijdvakken te zijn gedaan.

Artikel III

De Wet vermindering a draacht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel h, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In onderdeel i vervalt het elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap". Voorts wordt "over een vaarweg die voortkomt op de lijn van wettoregen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van" vervangen door: door een waterweg van maritieme aard in de zin van.

B. Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd

1. In het eerste lid, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" tevens vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het tweede lid, onderdeel a, vervalt "die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen".

C. In artikel 22, derde lid, wordt "de wijze waarop deze moet worden ingediend" vervangen door: de wijze waarop deze moet worden ingediend, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de aanvraag uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

D. In artikel 23, vierde lid, wordt "waarbij dit gemiddelde loon niet boven wordt afgerond op een veelvoud van €5" vervangen door: "waarbij de gemiddelde loon wordt verhoogd met de factor 1,02 en vervolgens naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5". Voorts wordt "een bedrag van €28" vervangen door "een bedrag van €2,9".

E. Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd

1. In het derde lid, eerste volzin, wordt "binnen drie kalendermaanden na afloop van de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft of, indien dat later is, binnen drie maanden na de afsluiting van de S&O-verklaring" vervangen door "gezamenlijk voor alle op een kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar waarop de in dat lid bedoelde S&O-verklaringen betrekking hebben of, indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afsluiting van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar". Voorts vervalt de tweede volzin.

2. Onder vernietiging van het vierde lid tot vijfde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

4. Bij het eindigen van de inhoudingsplicht vóór het tijdsip als bedoeld in het derde lid wordt in afwijking van dat lid de mededeling gedaan binnen drie kalendermaanden na het einde van de inhoudingsplicht is geëindigd.

3. In het vijfde lid (nieuw) wordt "de indiening daarvan" vervangen door "de indiening daarvan, waarbij in het algemeen of voorgroepen van gevallen kan worden bepaald dat de mededeling uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan".

F. Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "een correctie-S&O-verklaring af waarbij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring vaststaat" vervangen door: een correctie-S&O-verklaring af voor alle op het kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen gezamenlijk, waarbij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring, gespecificeerd per S&O-verklaring, vaststaat.

2. In het vierde lid, eerste volzin, wordt "komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één S&O-verklaring" vervangen door "komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één of meer S&O-verklaringen". Voorts wordt in de tweede volzin "de over het aangiftetidvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedatekend af te dragen loonbelasting" vervangen door: de over het aangiftetidvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedatekend of het daaropvolgende aangiftetidvak af te dragen loonbelasting.

G. In artikel 27, vierde lid, wordt "binnen twee kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar" vervangen door: binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar.

Artikel IV

De Wet vermindering afschort loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid, wordt na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

p. S&O-verklaringen: het tweede kalenderjaar voortgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afschortvermindering betrekking heeft;

B. Aan artikel 22 worden na het vierde lid twee leden toegevoegd, luidende:

5. De aanvraag wordt in de situatie waarin de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, slechts in behandeling genomen indien hij uitdrukkelijk de indiening van de aanvraag opgave heeft gedaan van de burgerservicenummers van zijn werknemers die dat speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht.

6. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Economische Zaken worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de burgerservicenummers bedoeld in het vijfde lid moet worden gedaan, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de opgave van die burgerservicenummers uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

C. Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het gemiddelde uurloon wordt gesteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat jaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Het gemiddelde uurloon wordt daerbij gesteld op de som van de door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers in het S&O-referentiejaar betaalde lonen gedeeld door de som van de in het S&O-referentiejaar door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers verboonde uren nadat de som van de verboonde uren is vermenigvuldigd met 3,85; de uitkomst van deze deling wordt naar boven afgerond op een geheel van 65. Het gemiddelde uurloon wordt aldus bepaald aan de hand van de gegevens zoals die blijken uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen op een bij ministeriële regeling van Onze Minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum gelegen in het kalenderjaar voorgaande op het S&O-referentiejaar. Indien de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, wordt het gemiddelde uurloon bepaald aan de hand van de juiste gegevens zoals die blijken na uitruis daarvan bij de S&O-inhoudingsplichtige door Onze Minister van Economische Zaken. Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor hij over een S&O-verklaring beschikt, geldt een gemiddeld uurloon van €29.

2. En word (een lid) toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van artikel 1, eerste lid, onderdeel c, is het loon, bedoeld in het vierde lid, het loon in de zin van Wet op de loonbelasting 1964, zonder de verminderingen als bedoeld in dat onderdeel.

Artikel V

1. In afwijking van artikel 22, vierde lid, van de Wet vermindering Afdracht Inkombelasting en premie voor de volksverzekering en wordt de beslissing op een aanvraag die is gedaan voor het tijdstip

van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, gegeven binnen vier maanden na het tijdstip van de inwerkingtreding.

2. In afwijking van artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering atracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt een aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, nog in behandeling genomen indien de S&O inhoudingsplichtige de opgave van de burgermeervanommers uiterlijk op 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gebegeen, heeft gedaan.

Artikel VI

De Wet financiering sociale verzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 59, eerste lid, wordt toegevoegd: Artikel 32 d van de Wet op de loonbelasting 1964 is slechts van overeenkomstige toepassing indien degene aan wie het loon wordt afgestaan, werkgever van de werknemer is.

Artikel VII

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. In Artikel 22 wordt de tabel vervangen door:

Bij een belastbaar bedrag of een belastbaar Nederlands bedrag van meer dan	maar niet meer dan	bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, verminderd met het bedrag dat wordt berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het belastbare bedrag, of het gedeelte van het belastbare Nederlandse bedrag, dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
-	€35 000	-	20%
€35 000	€150 000	€7 000	23%
€150 000		€33 450	25,5%

D. Aan artikel 25, eerste lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende: Ten aanzien van een belastingplichtige die is aangemerkt als een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28, wordt de dividendbelasting niet als een voorheffing aangewezen.

C. Artikel 26, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef van de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel a vervalt de aanduiding "a". Voorts wordt aan het slot de puntkomma vervangen door een punt.

3. Onderdeel b vervalt.

Artikel VIII

De vennootschapsbelasting over een boekjaar dat vóór 1 januari 2008 aanvangt en op of na die datum eindigt, wordt, in afwijking in zoverre van artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, berekend volgens de formule:

belasting = $(\text{GIR} \times \text{Tn}) + (\text{YIR} \times \text{Tn})$, waarin:

X voorstaat het aantal vóór 1 januari 2008 vallende dagen van het boekjaar;

Y voorstaat het aantal na 31 december 2007 vallende dagen van het boekjaar;

B voorstaat het totale aantal dagen van het boekjaar;

Tn voorstaat de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief luidt op 31 december 2007;

In voorstaat de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief met ingang van 1 januari 2008.

Artikel IX

De Wet op de dividendbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4c, eerste lid, aan het vijfde, wordt: "Indien het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan" vervangen door: "voor zover het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan". Voorts wordt "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen volgens dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren" vervangen door: "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen ter zake waarvan inliciding op de voet van dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren achtenevele is gebleven".

B. In artikel 10 vervalt het tweede lid, onder vermelding van het derde en vierde lid het tweede en derde lid.

C. Artikel 11, derde lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef vervalt de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel 1^a vervalt de aanduiding "1^a". Voorts wordt aan het slot "b" of vervangen door een punt.

3. Onderdeel 2^a vervalt.

D. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. Een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting is aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 mag op de involge artikel 7, vierde lid, op aangifte of te dragen belasting een vermindering toepassen wegens ten laste van hem ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffing.

2. De in het eerste lid bedoelde vermindering is gelijk aan het gezamenlijke bedrag van de ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en duskende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en gedingingen, voorzover deze dividendbelasting of buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden op een tijdstip dat de inhoudingsplichtige is aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in het eerste lid en deze belastingen nog niet eerder in mindering zijn gekomen. De eerste verzin is slechts van toepassing op belasting naar opbrengsten met betrekking waartoe de inhoudingsplichtige de uiteindelijk gerechtigde is; artikel 4, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de inhoudingsplichtige als coöperatieve vennootschap deel uitmaakt van een fiscale eenheid in de zin van artikel 1b, eerste lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 worden de ten laste van haar ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen voor de toepassing van de vermindering op de voet van het eerste lid toegerekend aan de moedermaatschappij van die fiscale eenheid. Ingeval vóór het tot stand komen van die fiscale eenheid ten laste van de inhoudingsplichtige dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, worden zij toegerekend aan de moedermaatschappij. Bij een verbreking van de fiscale eenheid blijven dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, achter bij de moedermaatschappij.

Artikel X

Artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting komt te luiden:

b. prijzen en premies, uitgeoefend ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag van welke aard ook, tenzij een welensdijspuiglijke of kunstmatig prestatie wordt getoond, dan wel een prestatie waarmee het algemeen maatschappelijk belang wordt gediend.

Artikel XI

De Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, onderdelen a en b, komt te luiden:

a. als natuurlijk persoon, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie of een verbonden lichaam, voor ten minste een derde gedeelte, en, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor meer dan zeven percent belang in het lichaam heeft.

b. als rechtspersoon, al dan niet tezamen met een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon, voorten minste een derde gedeelte belang in het lichaam heeft.

2. Het vierde lid komt te luiden:

Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, heeft, wanneer een lichaam voorten minste een derde gedeelte belang heeft in een ander lichaam, bij het bepalen van zijn bezittingen naar aanwezigheid overname plaats van de benuttingen en schulden van het andere lichaam.

3. Het vijfde lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. wordt onder degene die een belang heeft mede verstaan degene die, anders dan als pandhouder, rechthebbende is op rechten waaraan het in dat lid bedoelde belang is onderworpen, alsmede degene die rechthebbende is op de economische eigendom van dat belang. Deze rechten en economische eigendom worden gesplitst een belang in het lichaam te vertegenwoordigen dat overeenkomt met het belang dat kan worden toegelend aan de aandelen, waarop de betrekking hebben;

4. Het vijfde lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. wordt ter vaststelling van het belang van de verkrijger, bij:

- samenloop van middellijk belang via een verbonden lichaam met het belang van het verbonden lichaam, uitlopend het belang van het verbonden lichaam in aanwinst of gonnecq;

- samenloop van middellijk belang van een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon via de verkrijger met het belang van verkrijger, uitlopend het belang van de verkrijger in aanwinst of gonnecq; en

- samenloop van belang bij wege van economische eigendom met belang bij wege van juridische eigendom, dan wel van beide eigendom met vruchtgebruik, het belang slechts eenmaal in aanwinst of gonnecq.

B. In artikel 15, eerste lid, wordt na onderdeel r een onderdeel ingevogd, luidende:

a. van natuurgrond, daaronder begrepen de rechten van erfpacht of belemming daarop, waarvan de inrichting en het beheer geheel of gedeeltelijk duurzaam zijn afgeslond op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De belemming die door toepassing van deze bepaling niet is gegeven, is alomd verschuldigd indien binnen tien jaren na de verkrijging niet langer sprake is van natuurgrond. De vorige volzin is niet van toepassing indien binnen de aldaar bedoelde termijn de vrijstelling als bedoeld in onderdeel q van toepassing is en blijft.

Artikel XII

De Wet op de omzetting van 1968 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 14, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, wordt "de diensten door beroepsaren van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de diensten door psychologen en door tandtechnici; de leveringen van tandprothesen;" vervangen door: de diensten op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens door beroepsaren van een medisch of paramedisch beroep die een op het verlies van deze diensten gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen en pedagoogen; de diensten die voortaan technisch als zodanig worden verricht; de leveringen van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici.

D. In tabel II, onderdeel e, punt 3, wordt "luchtvaartuigen, welke hoofdzakelijk als openbaar vervoermiddel in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt" vervangen door: luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het beleide internationale vervoer toelengen.

Artikel XIII

De Wet belasting zware motorvoertuigen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e vervalt onder het bij van de onderdelen f, g en h tot onderdelen s, t en u.
2. In onderdeel f (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door: genoemd onder e.
3. In onderdeel g (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door: genoemd onder a.

B. Hoofdstuk V vervalt.

C. In artikel 13 vervalt het tweede lid onder verommerning van het derde tot tweede lid.

D. In artikel 18, eerste lid, vervalt de laatste volzin.

E. In artikel 20 vervallen het derde en vierde lid.

Artikel XIV

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel h vervalt.
2. Onderdeel i wordt geleerd h.

B. Artikel 10a vervalt.

C. Artikel 36e, negende lid, vervalt.

D. In artikel 36e, tweede lid, vervalt de zinsrede 'en negende'.

Artikel XV

Indien het bij Koninklijke boodschap van 24 november 2006 ingediende voorstel tot wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag) (30 877) conder in werking treedt, den dit wetsvoorstel, wordt in artikel XIV, onderdeel A «Artikel 6a» gewijzigd in «artikel 10».

Artikel XVI

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen worden vier leden toegevoegd, luidende:

8. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag van belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

9. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het achtste lid, vast indien een verschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

10. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het negende lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Dit deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

11. Een beschikking op grond van het negende of tiende lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel XVII

De Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het jaar 2005 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 8 worden vier leden toegevoegd, luidende:

3. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

4. De inspecteur stelt het belastbare loon bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon bedoeld in het derde lid, vast, indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

5. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het vierde lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van die Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

6. Een beschikking op grond van het vierde of vijfde lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

B. in artikel 15, tweede lid, wordt voor de punt aan het slot ingevoegd:
of, zolang geen aanslag inkomstenbelasting is vastgesteld, de wijziging naar de inspecteur bekend is geworden.

Artikel XVIII

Indien het bij Koninklijke boodschap van 6 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten, in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistemijnen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken 50 322), tot wet is of wordt verheven, wordt in artikel I, onderdeel Babis, van die wet "een jaar" vervangen door **derien weken**.

Artikel XIX

Indien het bij Koninklijke boodschap van 6 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten, in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistemijnen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken 50 322), tot wet is of wordt verheven en artikel I/A, artikel VII, derde lid, en artikel IX, derde lid, van die wet in werking zijn getreden, worden de volgende wetten med ingevolg van die inwerkingtreding als volgt gewijzigd.

A. in artikel 236, tweede lid, van de Gemeentewet wordt na "gemeentebestuur" ingevoegd:
, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

B. in artikel 30, achtste lid, van de Wet waardering onroerende zaken wordt na "gemeentebestuur" ingevoegd , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

C. in artikel 131 van de Waterschapswet wordt na de zin "Het eerstbedoelde bezwaar aan" ingevoegd , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel XX

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2008, met dien verstande dat artikel XVI terugwerkt tot en met 1 januari 2006 en artikel XVII tot en met 1 januari 2005.
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen IV, V en XIII in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.
3. De wijzigingen ingevolge artikel IX, onderdeel A vinden toepassing op de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbewijzen en geldingen, die op of na 1 januari 2006 ter beschikking is gesteld.
4. De wijziging ingevolge artikel IX, onderdeel B vindt met betrekking tot een vennootschap die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbewijzen en geldingen, die aan deze vennootschap ter beschikking is gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2008.
5. De wijziging ingevolge artikel IX, onderdeel D vindt met betrekking tot een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en geldingen, die zijn ingehouden op opbrengsten die ter beschikking zijn gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2008.
6. De wijzigingen met betrekking tot de vennootschapsbelasting vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2008.